

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE privind protecția civilă

Capitolul I Dispoziții generale

ART. 1

(1) Protecția civilă este o componentă a sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională ce cuprinde ansamblul măsurilor și activităților adoptate și desfășurate, într-o concepție unitară, de autoritățile administrației publice, instituții și operatori economici, precum și de către cetățeni, în scopul protejării populației prin asigurarea condițiilor necesare supraviețuirii persoanelor afectate și restabilirii stării de normalitate, precum și protejarea, bunurilor, valorilor culturale și mediului împotriva efectelor următoarelor tipuri de evenimente:

- a) situații de urgență;
- b) dezastre;
- c) acțiuni asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;
- d) conflicte armate.

(2) Activitatea de protecție civilă este de interes național, are caracter permanent și se bazează pe îndeplinirea obligațiilor stabilite prin prezenta lege, coordonarea resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură necesare restabilirii stării de normalitate în domeniile prevenire, pregătire, răspuns, investigare-evaluare post-eveniment și refacere/reabilitare.

(3) Protecția civilă este organizată de autoritățile administrației publice și se compune dintr-o rețea de organisme, organe și structuri abilitate în managementul situațiilor de protecție civilă, constituită pe niveluri sau domenii de competență, care dispune de infrastructură și de resursele necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezenta lege.

(4) Autoritățile și organismele componente ale sistemului protecției civile cooperează, în exercitarea atribuțiilor specifice, atât între ele, cât și cu alte instituții și organisme din afara acestuia, din țară sau din străinătate, guvernamentale sau neguvernamentale.

ART. 2

(1) Concepția, organizarea, desfășurarea și managementul activităților de protecție civilă se stabilesc și se realizează la nivel național, județean și local pe principiile legalității, subsidiarității, solidarității, cooperării, asumării responsabilității și al corelării obiectivelor și resurselor.

(2) Obiectivul strategic al protecției civile constă în asigurarea continuității exercitării de către statul român a funcțiilor sale constituționale, prin creșterea rezilienței naționale în contextul producerii unor situații de protecție civilă, prin măsuri și acțiuni care vizează protecția populației, precum și prin reducerea efectelor în plan social și economic.

(3) Obiectivele specifice protecție civile sunt:

- a) asigurarea continuității managementului de la toate nivelurile;
- b) asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare răspunsului în situații de protecție civilă, cu accent pe cele de amploare deosebită și cu durată mare de manifestare;
- c) asigurarea capacităților de comunicații civile, înștiințare, avertizare și alarmare, necesare transmiterii de informații și mesaje în timp scurt;
- d) corelarea organizării, dotării și finanțării structurilor de intervenție cu nevoile naționale de asigurare a intervențiilor curente, precum și cu nevoia de a gestiona evenimente majore cu victime multiple și pagube materiale însemnate, inclusiv cele care impun gestionarea mișcărilor necontrolate ale populației;
- e) organizarea acțiunilor de răspuns pe termen lung în situații complexe determinate de afectarea gravă a infrastructurii critice cum ar fi: sistemul energetic, comunicațiile civile și de transport.
- f) asigurarea protecției populației prin evacuare, adăpostire și asistență medicală, concomitent cu asigurarea condițiilor minime de trai a acestora prin punerea la dispoziție de bunuri și materiale de primă necesitate, inclusiv apă și alimente, precum și prin revenirea în timp scurt la starea provizorie de normalitate, în toate situațiile de protecție civilă;
- g) asigurarea condițiilor de efectuare a manevrei de forțe și mijloace de intervenție, precum și a circulației persoanelor.

ART. 3

(1) Sarcinile protecției civile sunt următoarele:

- a) culegerea, prelucrarea, stocarea și analizarea datelor și informațiilor necesare realizării acțiunilor de protecție civilă, respectiv identificarea și monitorizarea tipurilor de riscuri generatoare de situații de protecție civilă;
- b) înștiințarea autorităților publice, avertizarea și alarmarea populației în situații de protecție civilă;
- c) informarea și pregătirea preventivă a populației, pentru situațiile de protecție civilă;
- d) avertizarea populației, instituțiilor și operatorilor economici din zonele de pericol;
- e) declararea stării de alertă sau, după caz, a stării de urgență în cazul iminenței amenințării sau producerii situației de protecție civilă;
- f) instituirea regimului stării de urgență, în condițiile prevăzute de art. 93 din Constituția României, republicată;
- g) implementarea măsurilor și acțiunilor specifice în situații de mobilizare sau declararea stării de război;
- h) implementarea măsurilor de răspuns la criză din domeniul urgențelor civile;
- i) pregătirea, organizarea și desfășurarea intervenției operative pentru reducerea pierderilor de vieți omenești, limitarea și înlăturarea efectelor situațiilor de protecție civilă;
- j) asigurarea stării de operativitate și a capacității de intervenție optime a tuturor structurilor de prevenire, pregătire, răspuns, investigare-evaluare post-eveniment și refacere/reabilitare, organizate la nivel local, județean, regional și național;
- k) punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și protecției specifice tipurilor de risc și, după caz, evacuării din zona afectată sau posibil a fi afectată;
- l) intervenția operativă cu forțe și mijloace special constituite, în funcție de situație, pentru limitarea și înlăturarea efectelor negative;
- m) protecția populației, a bunurilor materiale, a valorilor culturale și arhivistice, precum și a mediului împotriva efectelor situațiilor de urgență, dezastrelor, actelor de terorism și conflictelor armate;
- n) asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației în situații de protecție civilă;
- o) asanarea teritoriului de muniția rămasă neexplodată din timpul conflictelor militare, distrugerea de poduri/zăpoare de gheață, stâncilor precum și a altor obstacole ce pot genera situații de urgență;

- p) constituirea rezervelor de resurse financiare și tehnico-materiale specifice;
 - q) dezvoltarea și repartizarea judicioasă a capacităților de asistență medicală, concomitent cu activitățile de medicină preventivă;
 - r) protecția comunicațiilor civile și infrastructurii critice;
 - s) identificarea și asigurarea resurselor de transport ce pot fi alocate în situații de protecție civilă;
 - t) acordarea de ajutoare de urgență;
 - u) solicitarea sau acordarea de asistență internațională, inclusiv pe baza acordurilor și planurilor de cooperare/intervenție comună în vigoare/existente;
 - v) acordarea de despăgubiri persoanelor juridice și fizice ca urmare a executării intervenției de către serviciile de urgență.
 - x) persoanele de la alin. v) au dreptul la ajutoare de urgență și la despăgubiri, după caz, pe baza actului de constatare întocmit de organele competente și a hotărârii consiliului local, din fondurile prevăzute în bugetul local cu această destinație sau din cele aprobate prin hotărâre a Guvernului;
 - z) alte măsuri prevăzute de lege sau stabilite, în mod expres, de Parlament sau Consiliul Suprem de Apărare a Țării;
- (2) Sarcinile prevăzute la alin. (1) se completează cu cele cuprinse în alte acte normative incidente sau conexe, precum și cu prevederile actelor internaționale în domeniu, la care România este parte.
- (3) Îndeplinirea atribuțiilor specifice de protecție civilă se realizează, potrivit legii, de către serviciile de urgență publice sau private, profesioniste și voluntare.
- (4) Serviciile de urgență private se înființează de către operatori economici și instituții sau se constituie ca societăți comerciale, în condițiile legii.

ART. 4

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și operatorii economici, indiferent de forma de proprietate, răspund de aplicarea măsurilor de protecție civilă stabilite prin prezenta lege și prin planurile proprii, potrivit domeniului lor de competență.

(2) Persoanelor fizice și persoanelor juridice române sau celor străine, care au filiale sau sucursale în țară ori desfășoară activități pe teritoriul României, li se aplică prevederile prezentei legi.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (2) sunt obligate să respecte normele specifice de protecție civilă, să participe la activitățile de pregătire specifice și să contribuie la ducerea la îndeplinire a măsurilor și a acțiunilor prevăzute în planurile și programele de protecție civilă sau a celor dispuse de autoritățile abilitate pe timpul acțiunilor de intervenție și de restabilire a stării de normalitate.

ART. 5

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale sunt obligate să asigure capacități de intervenție specializate, corespunzător tipurilor de riscuri la care sunt expuse teritoriul și populația; în timp de răspuns optimi, indiferent de locul și momentul în care se produce situația de urgență sau dezastrul, respectiv efectele asociate amenințărilor hibride sau asimetrice.

(2) Măsurile organizatorice și de pregătire pe linia protecției civile au caracter permanent și se intensifică la instituirea stărilor de alertă, urgență, asediu, mobilizare și război.

(3) Măsurile de protecție civilă se aplică gradual, în funcție de amploarea și intensitatea situației de urgență sau dezastrului, respectiv efectele asociate amenințărilor hibride sau asimetrice ori după caz conflictelor armate.

ART. 6

Coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul protecției civile se asigură, la nivel central, de către Ministerul Afacerilor Interne, prin Inspectoratul General

pentru Situații de Urgență - denumit în continuare IGSU, iar la nivel local, de către inspectoratele județene/București-Ilfov pentru situații de urgență, denumite în continuare ISU.

ART. 7

(1) Activitățile și măsurile de protecție civilă se planifică, se organizează și se aplică în concordanță cu prevederile prezentei legi și ale actelor normative de aplicare subsecvente, ale strategiei de securitate națională, cu planurile și programele adoptate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, precum și cu programele și procedurile elaborate de organismele specializate ale Organizației Națiunilor Unite, Organizației Tratatului Atlanticului de Nord și Uniunii Europene.

(2) La elaborarea strategiei naționale a protecției civile se au în vedere principiile, scopurile și obiectivele prevăzute în Strategia Internațională pentru Reducerea Riscului Dezastrelor Naturale, adoptată de Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite, a cadrului de acțiune pentru reducerea riscului dezastrelor naturale adoptat la Sendai, Japonia, a documentelor NATO în domeniu, inclusiv cele care vizează creșterea rezilienței la întreg spectrul de amenințări, inclusiv hibride, precum și cele stabilite de mecanismele Uniunii Europene în domeniu.

ART. 8

(1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) situație de protecție civilă - eveniment determinat de producerea uneia sau mai multor situații de urgență, dezastrelor, acțiunilor/amenințărilor hibride, asimetrice sau asimilate activităților teroriste, atacurilor cu rachete balistice sau alte mijloace, precum și cele determinate de conflictul militar și care necesită acțiuni de răspuns pentru protecția populației și reducerea efectelor acestora;

b) dezastru - eveniment extraordinar generat de manifestarea uneia sau mai multor tipuri de risc, din cauze naturale sau antropice, cu impact și consecințe grave asupra comunităților, care necesită și justifică instituirea stării de urgență sau, după caz, a declarării stării de alertă pe întreg teritoriul țării sau în unele unități administrativ-teritoriale;

c) situația de urgență - evenimente excepționale, cu caracter non-militar, care amenință viața sau sănătatea persoanei, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse specializate și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate;

d) acțiuni asociate amenințărilor hibride sau asimetrice - caracteristică actuală a mediului de securitate contemporan, care presupune exploatarea vulnerabilităților naționale în plan politic, militar, economic, social, informațional și infrastructură, cu efecte asupra vieții sau sănătății persoanei;

e) amploarea situației de protecție civilă - mărimea ariei de manifestare a efectelor distructive ale acesteia, în care sunt amenințate sau afectate viața persoanelor, funcționarea instituțiilor statului democratic, valorile și interesele comunității;

f) intensitatea situației de protecție civilă - viteza de evoluție a fenomenelor distructive și gradul de perturbare a stării de normalitate;

g) starea potențial generatoare de situații de protecție civilă - complex de factori de risc care, prin evoluția lor necontrolată și iminența amenințării, ar putea aduce atingere vieții și sănătății populației, valorilor materiale și culturale importante și factorilor de mediu;

h) iminența amenințării - parametri de stare și timp care determină declanșarea inevitabilă a unei situații de protecție civilă;

i) înștiințare - transmiterea informațiilor autorizate despre iminența/pericolul producerii/producerea situațiilor de protecție civilă, între autoritățile cu responsabilități în domeniu, în scopul evitării surprinderii și al realizării măsurilor de protecție;

j) avertizare - transmiterea către populație a informațiilor autorizate privind iminența/pericolul producerii/producerea situațiilor de protecție civilă, utilizând mesaje scrise sau tip voce;

k) alarmare - transmiterea semnalelor prestabilite de prevenire a populației despre iminența producerii sau producerea situațiilor de protecție civilă, prin punerea în funcțiune a echipamentelor tehnice dedicate ori prin utilizarea altor mijloace existente la nivelul unităților administrativ-teritoriale;

l) adăpostire - măsură temporară de protecție, care constă în asigurarea condițiilor minime de supraviețuire a populației și animalelor, respectiv de punere în siguranță a valorilor culturale și de patrimoniu, pe timpul situațiilor de protecție civilă;

m) adăpost de protecție civilă - spațiul special construit și amenajat pentru adăpostirea populației, proiectat, executat, echipat, avizat și autorizat, potrivit normelor și instrucțiunilor tehnice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin de ministrul afacerilor interne;

n) punct de comandă de protecție civilă - spațiu special construit, amenajat și utilat, destinat conducerii și coordonării activităților specifice în situații de protecție civilă;

o) asanare pirotehnică - ansamblul de lucrări și operațiuni executate pentru înlăturarea sau distrugerea muniției neexplodate și dezafectarea terenurilor, altele decât poligoanele de trageri ale structurilor de apărare, ordine publică și securitate națională;

p) infrastructură critică - un element, un sistem sau o componentă a acestuia, care este esențial pentru menținerea funcțiilor vitale ale societății, a sănătății, securității, bunăstării sociale și economice a persoanelor și a căror perturbare sau distrugere generează un impact semnificativ ca urmare a incapacității de a menține respectivele funcții;

q) evacuarea - măsură de protecție luată în cazul amenințării iminente, stării de alertă ori producerii unei situații de protecție civilă și care constă în scoaterea din zonele afectate sau potențial a fi afectate, în mod organizat, a unor instituții publice, operatori economici, categorii sau grupuri de populație ori bunuri și dispunerea acestora în zone și localități care asigură condiții de protecție a persoanelor, bunurilor și valorilor, de funcționare a instituțiilor publice și operatorilor economici, pe teritoriul județului sau în afara acestuia;

r) autoevacuare - măsură înțepinsă de o persoană sau un grup de persoane, care constă în părăsirea zonelor afectate sau potențial a fi afectate de producerea unor situații de protecție civilă, prin mijloace proprii, în mod organizat, pe itinerariile stabilite de către autoritățile administrației publice și dispunerea pe teritoriul aceleiași localități sau pe teritoriul altei localități, care le asigură condiții de protecție;

s) starea de alertă - se declară potrivit prezentei legi și se referă la punerea de îndată în aplicare a planurilor de acțiune și măsuri de prevenire, avertizare a populației, limitare și înlăturare a consecințelor situației de protecție civilă;

t) managementul situației de protecție civilă - ansamblul activităților desfășurate și procedurilor utilizate de factorii de decizie, instituțiile și serviciile publice abilitate pentru identificarea și monitorizarea surselor de risc, evaluarea informațiilor și analiza situației, elaborarea de prognoze, stabilirea variantelor de acțiune și implementarea acestora în scopul restabilirii stării provizorii de normalitate;

u) monitorizarea situației de protecție civilă - proces de supraveghere necesar evaluării sistematice a dinamicii parametrilor situației create, cunoașterii tipului, amplitudinii și intensității evenimentului, evoluției și implicațiilor sociale ale acestuia, precum și a modului de îndeplinire a măsurilor dispuse pentru gestionarea situației de protecție civilă;

v) factor de risc - fenomen, proces sau complex de împrejurări congruente, în același timp și spațiu, care pot determina sau favoriza producerea unor tipuri de risc;

x) tipuri de risc - cazuri de forță majoră determinate de incendii, cutremure, inundații, accidente, explozii, avarii, alunecări sau prăbușiri de teren, îmbolnăviri în masă, prăbușiri ale unor construcții, instalații ori amenajări, eșuarea sau scufundarea unor nave, căderi de obiecte din atmosferă ori din cosmos, tornade, avalanșe, eșecul serviciilor de utilități publice și alte calamități naturale, sinistre grave sau evenimente publice de amploare determinate ori favorizate de factori de risc specifici; grevele nu pot fi considerate tipuri de risc în condițiile prezentei legi;

z) gestionarea situațiilor de protecție civilă - identificarea, înregistrarea și evaluarea tipurilor de risc și a factorilor determinanți ai acestora, înștiințarea factorilor interesați, avertizarea

populației, limitarea, înlăturarea sau contracararea factorilor de risc, precum și a efectelor negative și a impactului produs de evenimentele excepționale respective;

w) intervenția operativă –acțiunile desfășurate, în timp oportun, de către structurile specializate în scopul prevenirii agravării situației de protecție civilă, limitării sau înlăturării, după caz, a consecințelor acesteia.

Capitolul II

Organizarea protecției civile

ART. 9

(1) Organizarea protecției civile la nivelul autorităților publice centrale, unităților administrativ-teritoriale, al instituțiilor publice, al operatorilor economici și al organizațiilor neguvernamentale se realizează potrivit nevoilor pentru asigurarea și implementarea măsurilor de protecție civilă la nivel național, județean, local și al operatorilor economici.

(2) Protecția civilă cuprinde următoarele componente: decizională, de sprijin a deciziei și operațională.

(3) În dimensionarea structurilor județene, locale și a operatorilor economici se vor lua în considerare prevederile Planului de Analiză și Acoperire a Riscurilor, denumit în continuare PAAR.

ART. 10

(1) Componenta decizională de nivel strategic a Protecției Civile cuprinde: Guvernul României și Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă.

(2) Atunci când situația o impune, sprijinul decizional al primului ministru în domeniul situațiilor de protecție civilă poate fi susținut de Comitetul Interministerial pentru situații de criză compus din MAI, MApN, MT, MM, SGG, MFP, la care pot fi invitați Ministerul Public, SRI.

(3) În funcție de situația de protecție civilă, componenta decizională asigură decizia în scopul implementării măsurilor și acțiunilor care se impun pentru:

a) gestionarea situațiilor de urgență și/sau a dezastrelor premergător, pe timpul sau după producere;

c) managementul consecințelor acțiunilor asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;

d) implementarea acțiunilor stabilite în situații de conflict armat.

(4) Componenta de sprijin al deciziei asigură suportul decizional în scopul fundamentării deciziei.

(5) Componenta operațională este asigurată de forțele și mijloacele de intervenție și structurile care le asigură coordonarea operațională.

ART. 11

Decizia în domeniul situațiilor de protecție civilă aparține:

a) Primului Ministru, în calitate de șef al protecției civile în România;

b) Ministrului Afacerilor Interne, în calitate de președinte al Comitetului Național pentru Situații de Protecție Civilă;

c) Miniștrii și conducători ai instituțiilor publice centrale în calitate de președinți ai Comitetelor pentru Situații de Protecție Civilă;

d) Prefecții în calitate de președinți ai Comitetelor pentru Situații de Protecție Civilă organizate la nivelul județenelor/Municipiul București;

e) Primarii în calitate de președinți ai Comitetelor pentru Situații de Protecție Civilă organizate la nivelul localităților/sectoarelor municipiului București;

f) Conducătorii operatorilor economici în calitate de președinți ai celulelor de protecție civilă;

g) Comandantul acțiunii și comandantul intervenției;

ART. 12

Structurile de sprijin al deciziei în domeniul situațiilor de protecție civilă sunt:

- a) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă;
- b) IGSU;
- c) Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă;
- d) Comitete pentru situații de protecție civilă organizate la nivelul ministerelor/instituțiilor publice centrale, județene și locale;
- e) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București;
- f) Celule de protecție civilă la nivelul instituțiilor și operatorilor economici;
- g) Inspectori de protecție civilă sau personal de specialitate în domeniul protecției civile.

ART. 13

Componenta operațională în domeniul situațiilor de protecție civilă este asigurată de:

- a) Centre operaționale și operative cu activitate temporară sau permanentă;
- b) Centre de coordonare și conducere a intervenției;
- c) Punct de comandă;
- d) Punctul Operativ Avansat;
- e) Structuri specializate de intervenție și de sprijin pentru asigurarea răspunsului în situații de protecție civilă.

ART. 14

(1) Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt:

- a) Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă;
- b) Comitetele ministeriale și ale altor instituții publice centrale pentru situații de protecție civilă;
- c) Comitetul Municipiului București pentru situații de protecție civilă;
- d) Comitetele județene pentru situații de protecție civilă;
- e) Comitetele locale pentru situații de protecție civilă.

(2) Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt organisme interinstituționale de sprijin al deciziei și se întrunesc semestrial și ori de câte ori situația o impune.

ART. 15

Centre de conducere și coordonare a intervenției sunt:

- a) Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției;
- b) Centrul Municipiului București-Ilfov de Coordonare și Conducere a Intervenției;
- c) Centrele Județene de Coordonare și Conducere a Intervenției;

ART. 16

(1) Structurile de intervenție cuprind:

- a) Structuri specializate pentru asigurarea răspunsului;
- b) Forțele de sprijin pentru asigurarea răspunsului;

ART. 17

Structurile specializate pentru asigurarea răspunsului sunt constituite în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Sănătății, Ministerului Mediului, Ministerului Transporturilor, Ministerului Economiei, respectiv cel al Ministerului Comunicațiilor și Serviciul de Telecomunicații Speciale, a altor entități organizaționale, destinate să gestioneze întreaga problemă din domeniul protecției civile, pe timp de pace sau pe timpul stărilor excepționale.

(2) Structurile specializate pentru asigurarea răspunsului sunt organizate în:

- a) Servicii de urgență profesionale din subordinea IGSU, organizate ca inspectorate pentru situații de urgență și Unitatea Specială de Intervenție în Situații de Protecție Civilă (USISPC);

- b) Servicii de urgență voluntare organizate la nivelul autorităților locale;
- c) Servicii de urgență private;
- d) Formațiuni specializate de intervenție;

(2) Forțele de sprijin sunt constituite, potrivit competențelor și atribuțiilor, din structuri aparținând celorlalte ministere și instituții publice centrale și locale, respectiv organizații neguvernamentale, asociații și fundații din domeniu.

Capitolul III

Managementul protecției civile

ART. 18

(1) Activitatea de protecție civilă din România este coordonată de primul-ministru, prin ministrul afacerilor interne.

(2) La nivelul instituțiilor publice centrale și locale, precum și la operatori economici, activitatea de protecție civilă este asigurată de către conducătorii acestora.

ART. 19

(1) Activitatea de prevenire în domeniul protecției civile și/sau de intervenție operativă se asigură de către serviciile de urgență, prin structuri specializate, în conformitate cu competențele și sarcinile stabilite potrivit legii.

(2) Serviciile de urgență profesionale sau voluntare și celelalte structuri specializate pentru intervenție acționează în situații de urgență, constituite de către autoritățile abilitate în condițiile legii și care cuprind personal și formațiuni instruite în specialități necesare protecției civile.

(3) Prevederile alin. (2) se aplică și serviciilor de urgență private, constituite potrivit dispozițiilor legale.

(4) Criteriile de performanță pentru formațiunile prevăzute la alin. (2) și (3) se elaborează de IGSU și se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 20 Principalele funcții de sprijin pe care le pot îndeplini ministerele, celelalte organe centrale și unele organizații neguvernamentale, în prevenirea și gestionarea situațiilor de protecție civilă specifice situațiilor de urgență și dezastrelor, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 21

La instituirea măsurilor excepționale, precum și în situații de conflict armat, structurile existente pe timp de pace, ca și cele care se completează sau se înființează la mobilizare, îndeplinesc funcțiile și sarcinile pe linia protecției civile prevăzute de lege.

ART. 22

În cazul iminenței amenințării sau producerii unei situații de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență, dezastrelor sau, după caz, acțiunile asociate amenințărilor hibride sau asimetrice, în funcție de amploare, intensitate sau de evoluția prognozată, comitetele pentru situații de protecție civilă declară, în condițiile prevăzute de prezenta lege, starea de alertă sau propun instituirea, conform legii, a stării de urgență.

ART. 23

(1) Starea de alertă se declară pe teritoriul unei sau al mai multor unități administrativ-teritoriale ori la nivel național, prin hotărâri emise de comitetele pentru situații de protecție civilă competente, în următoarele condiții:

a) La nivelul unei localități, de către comitetul local pentru situații de protecție civilă, cu acordul prefectului;

b) La nivelul mai multor localități sau la nivelul unui județ, de către comitetul județean pentru situații de protecție civilă, la propunerea prefectului, cu acordul ministrului afacerilor interne;

c) La nivelul municipiului București și județului Ilfov, de către Comitetul pentru Situații de Protecție Civilă București-Ilfov, cu avizul ministrului afacerilor interne și cu acordul Prim-ministrului Guvernului României;

d) La nivelul mai multor județe sau la nivel național, de către Comitetul Național, la propunerea comitetelor ministeriale potrivit riscurilor din competență, cu avizul ministrului afacerilor interne și cu acordul Prim-ministrului Guvernului României;

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), Comitetului Național poate declara, prin hotărâre, starea de alertă, la orice nivel, la propunerea ministrului afacerilor interne, cu acordul Prim-ministrului Guvernului României.

(3) Starea de alertă se poate declara pentru o perioadă de cel mult 30 de zile.

(4) Pe timpul stării de alertă se pot dispune orice măsuri care sunt necesare pentru înlăturarea stării de forță majoră. Măsurile trebuie să fie proporționale cu situațiile care le-au determinat și se aplică cu respectarea condițiilor și limitelor prevăzute de lege.

(5) În funcție de evoluția situației de urgență, perioada prevăzută la alin. (1) se poate prelungi cu o perioadă de până la 30 de zile și se poate repeta, dacă situația o impune.

(6) În cazul înlăturării efectelor situației de urgență înainte de expirarea termenului stabilit, încetarea aplicării măsurilor se dispune prin hotărâre a comitetului pentru situații de urgență competent.

(7) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1), declararea stării de alertă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv Monitorul Oficial al autorității administrativ-teritoriale respective.

ART. 24

(1) Hotărârea de declarare a stării de alertă cuprinde:

- a) Baza legală;
- b) Motivele care au impus declararea stării;
- c) Unitățile administrativ-teritoriale pentru care se declară;
- d) Perioada de aplicare;
- e) Măsurile dispuse;
- f) Alte prevederi care se consideră a fi necesare.

(2) Hotărârea de declarare a stării de alertă se aduce neîntârziat la cunoștința populației prin mijloacele de comunicare în masă, transmisă în mod repetat în primele 24 de ore.

ART. 25

(1) Pe durata stării de alertă, autoritățile pot dispune, în condițiile legii, măsuri urgente pentru:

a) Realizarea achizițiilor publice de bunuri și servicii necesare gestionării situației pentru care a fost declarată starea de alertă;

b) Restricționarea/controlul circulației persoanelor și bunurilor în/din zona pentru care a fost declarată starea de alertă;

c) Limitarea/închiderea activității unor operatori economici din zona afectată;

d) Participarea persoanelor fizice sau juridice în sprijinul acțiunilor de intervenție operativă;

e) Efectuarea de lucrări care pot afecta mediul înconjurător și infrastructura, indiferent de forma de proprietate, stabilite de forțele de intervenție pentru limitarea efectelor situației de protecție civilă, cum ar fi: excavări, tuneluri, căi de acces, defrișări, diguri, degajări, arderi controlate pe terenuri etc.;

f) Demolarea parțială sau totală a unor construcții, instalații sau amenajări, mutarea/dezmembrarea unor bunuri/mijloace mobile;

g) Inundarea controlată a terenurilor, culturilor, plantațiilor, pădurilor, indiferent de forma de proprietate;

h) Evacuarea din zona afectată sau posibil a fi afectată;

i) Acordarea de ajutoare de primă necesitate.

(2) La declararea stării de alertă, se activează centrele operative cu activitate temporară ale instituțiilor sau autorităților administrației publice locale cu responsabilități în aplicare măsurilor stabilite.

ART. 26

(1) Coordonarea de specialitate a activităților de protecție civilă, pentru îndeplinirea obiectivului strategic și a celor specifice, se realizează la nivel central de Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă prin IGSU, respectiv ISU, în calitate de structuri specializate în domeniul protecției civile.

(2) Pe timpul stărilor excepționale, coordonarea activităților se poate realiza din punctele de comandă de protecție civilă care se asigură din timp de pace la nivelul autorităților administrației publice centrale și locale.

(3) Punctele de comandă pot fi de bază și de rezervă și, în funcție de situația de protecție civilă, vor fi organizate la nivelul IGSU și unităților subordonate, în spațiile proprii sau puse la dispoziție de către autoritățile locale, respectiv în adăposturi subterane special dotate și pregătite.

(4) Autoritățile publice centrale și județene vor asigura spații pentru organizarea și funcționarea punctelor de comandă de protecție civilă.

(5) Autoritățile publice locale pot constitui puncte de comandă de protecție civilă pentru conducerea și coordonarea structurilor proprii și asigurarea fluxului de date și informații în situații de protecție civilă.

(6) Punctele de comandă de protecție civilă dispuse în adăposturi subterane vor fi proiectate, executate, echipate, avizate și autorizate potrivit normelor și instrucțiunilor tehnice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin de ministrul afacerilor interne.

ART. 27

(1) Sistemul de comunicații, de prelucrare automată și de stocare a datelor se asigură prin mijloace proprii ale Ministerului Afacerilor Interne, prin cele din dotarea Ministerului pentru Societatea Informațională, Serviciului de Telecomunicații Speciale și ale altor componente ale sistemului național de apărare și securitate națională.

(2) Modalitățile de utilizare a sistemului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin protocoale de colaborare.

ART. 28

(1) Principalele documente de planificare în domeniul protecției civile, care trebuie elaborate la nivelul autorităților administrației publice centrale și locale, precum și operatorilor economici/instituții cu peste 250 de angajați sunt:

a) Planurile anuale și de perspectivă destinate prevenirii și gestionării situațiilor de protecție civilă;

b) Instrucțiuni și norme metodologice;

c) Planul de Analiză și Acoperire a Riscurilor;

d) Planul de protecție civilă, elaborat potrivit metodologiei întocmite de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne, care cuprinde inclusiv implementarea măsurilor NATO de răspuns la criză în domeniul urgențelor civile;

e) Planuri de cooperare;

f) Planuri de evacuare;

g) Planuri de pregătire în domeniul protecției civile.

(2) Pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, IGSU și autoritățile competente elaborează proceduri care vor fi particularizate până la autoritățile locale și operatorii economici.

Capitolul IV

Protecția populației și a bunurilor materiale

ART. 29

Protecția populației, a bunurilor materiale și a valorilor culturale se realizează printr-un ansamblu de activități constând în: înștiințare, avertizare și alarmare, adăpostire, protecție chimică, biologică, radiologică, nucleară și împotriva substanțelor înalt explozive (CBRNe), evacuare, asistență medicală, transporturi civile, asigurarea energiei și comunicațiilor în situații de protecție civilă, precum și prin alte măsuri tehnice și organizatorice specifice.

SECȚIUNEA 1

Înștiințarea, avertizarea și alarmarea

ART. 30

(1) Operatorii de telefonie mobilă, Ministerul comunicațiilor și societății informaționale, Serviciul de Telecomunicații Speciale, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, IGSU, autoritățile locale și celelalte instituții abilitate potrivit legii, vor dezvolta sisteme de înștiințare, avertizare și alarmare a populației în situații de protecție civilă, potrivit cerințelor operaționale identificate de IGSU.

(2) Înștiințarea se realizează de IGSU și/sau de ISU, după caz, pe baza informațiilor primite de la structurile care monitorizează sursele de risc, de la structuri ale Statului major al Apărării/Statului Major al Forțelor Aeriene/Terestre, inclusiv platforme operaționale ale NATO dedicate urgențelor civile, precum și de la populație.

(3) Avertizarea populației se realizează de către autoritățile administrației publice centrale sau locale, după caz, pe baza înștiințărilor și a informațiilor primite de la structurile abilitate.

(4) Avertizarea se realizează prin toate canalele de comunicare disponibile, precum și cu sirenele electronice, în cazul acestora din urmă fără a afecta transmiterea semnalelor de alarmare. Avertizarea nemijlocită a cetățenilor în situații de protecție civilă se realizează prin Sistemul de avertizare a populației „RO-ALERT” sau alte sisteme dedicate, care vor fi integrate în acesta.

(5) În cadrul IGSU și al celorlalte structuri MAI, respectiv componentele Sistemului Național de Apărare, Ordine Publică și Siguranță Națională, se realizează rețele de cooperare securizate de tipul rețelei CRONOS pentru utilizarea aplicațiilor similare Shared Early Warning.

(6) Înștiințarea, avertizarea și alarmarea populației se va face unitar - soft unic - atât pentru mediile on-line cât și cele off-line (rețele radio și televiziune, rețele de telefonie mobilă, internet, etc.)

ART. 31

(1) Alarmarea populației se realizează de autoritățile administrației publice centrale sau locale și operatorii economici sursă de risc, prin mijloace dedicate, utilizând semnale prestabilite.

(2) În caz de iminență a producerii sau producerea atacurilor din aer/terestre, precum și a situațiilor de urgență/dezastre, ISU, respectiv IGSU, realizează acționarea tuturor echipamentelor de alarmare publică centralizate în sistemul național de înștiințare-alarmare.

(3) Dispeceratul Centrului Operațional Național al IGSU este punct național de contact în relația cu Statul Major al Apărării, respectiv cu NATO în situații determinate de atac aerian asupra teritoriului național.

(4) În cazul unui atac iminent, inclusiv cu mijloace aeriene, mesajele de alarmă sunt primite de către Dispeceratul Centrului Operațional Național al IGSU, astfel:

a) pe baza înștiințărilor Statului Major al Apărării și structurilor specializate din cadrul categoriilor de forțe armate, conform planurilor de cooperare întocmite în acest sens;

b) direct de la NATO prin mijloacele special dedicate;

(5) În situația în care nu s-a declarat starea de război, dacă în maxim 3 minute de la primirea informației, nu se obține acordul verbal al ministrului afacerilor interne, Dispeceratul

Centrului Operațional Național al IGSU va pune imediat în aplicare procedura de transmitere a mesajelor de alarmare.

ART. 32

(1) Mijloacele de avertizare și alarmare specifice se instalează în locurile stabilite de către autoritățile administrației publice județene/Municipiului București și locale, cu acordul IGSU sau al ISU, după caz.

(2) Instalarea mijloacelor care compun sistemul național de alarmare a populației, precum și organizarea și asigurarea activităților de înștiințare, avertizare și alarmare se stabilesc prin Norme tehnice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Procedura privind emiterea acordului pentru documentația tehnică referitoare la realizarea, completarea și modernizarea sistemului de avertizare – alarmare a populației se elaborează prin ordin al inspectorului general al IGSU și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Mesajele de avertizare se transmit obligatoriu, cu prioritate și gratuit, prin toate sistemele de telecomunicații, posturile șirețelele de radio și de televiziune, inclusiv prin satelit, cablu și on-line, care operează pe teritoriul României, conform protocoalelor încheiate în acest sens.

ART. 33

La declararea stărilor excepționale, acționarea centralizată a echipamentelor de alarmare, publică se execută de către IGSU și/sau ISU, după caz.

ART. 34

(1) Pentru avertizarea și alarmarea populației, autoritățile administrației publice județene și locale realizează, din timp de normalitate, sisteme și mijloace de avertizare și alarmare care să asigure audibilitatea optimă a semnalului în intravilanul localităților/ Municipiului București.

(2) Conducătorii instituțiilor publice și managerii operatorilor economici sursă de risc, indiferent de forma de proprietate, asigură sisteme de avertizare și alarmare a personalului propriu și a populației din arealul de impact, după caz.

(3) Entitățile conduse de persoanele specificate la alin. (2) prevăd anual, în bugetul propriu, fonduri pentru întreținerea, modernizarea și completarea mijloacelor de avertizare-alarmare.

(4) Operatorii economici sursă de risc, care au obligativitatea avertizării și alarmării populației, vor asigura echipamente pentru comanda/acționarea mijloacelor de alarmare și din centrele operaționale județene/București-Ilfov.

ART. 35

(1) Acționarea locală a mijloacelor de avertizare-alarmare în cazul producerii unor situații de protecție civilă, se execută numai cu aprobarea primarului localității/Municipiului București, a conducătorului instituției publice sau a operatorului economic implicat, după caz, ori a împuterniciților acestora.

(2) Mijloacele de avertizare-alarmare centralizate pot fi acționate și de către ISU sau IGSU, în cazul iminenței producerii unor situații de protecție civilă, fără aprobarea persoanelor prevăzute la alin. (1).

(3) Starea tehnică a sistemului de înștiințare, avertizare și alarmare la localități, instituții publice și operatori economici se monitorizează permanent de către deținători, care vor asigura și menținerea acestuia în stare operativă.

(4) Funcționarea sistemului de înștiințare, avertizare și alarmare de la localități, instituții publice și operatori economici se verifică periodic prin executarea de antrenamente și exerciții de alarmare publică. Cu ocazia exercițiilor de alarmare publică se verifică și audibilitatea semnalelor de alarmare.

(5) Folosirea mijloacelor tehnice de avertizare-alarmare cu încălcarea prevederilor legale și a normelor tehnice este interzisă.

ART.36

Periodic, pe baza planurilor și a programelor de pregătire și cu aprobarea inspectorului șef al ISU, sau, după caz, a inspectorului general al IGSU, se execută exerciții de alarmare publică.

SECȚIUNEA a 2-a

Adăpostirea

ART. 37

(1) Pentru protecția populației de efectele atacurilor inamicului sau ale unor situații de protecție civilă se realizează sistemul național de adăpostire, care cuprinde: adăposturi pentru puncte de comandă destinate conducerii acțiunilor de protecție civilă, adăposturi publice de protecție civilă aflate în administrarea consiliilor locale și fondul privat de adăpostire realizat de operatorii economici și proprietarii de imobile.

(2) Autoritățile administrației publice, instituțiile publice, operatorii economici și proprietarii de imobile au obligația să prevadă în planurile de investiții să realizeze, conform Normelor tehnice specifice, adăposturi publice și private de protecție civilă, precum și adăposturi pentru funcționarea punctelor de comandă de protecție civilă, după caz.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale și serviciile de urgență de la toate nivelurile de competență vor identifica și vor stabili posibilitățile de utilizare pentru adăpostire a unor galerii de mină, tuneluri, peșteri, grote etc. existente în apropierea zonelor dens populate, precum și zonele adecvate pentru amenajare de tabere de sinistrați, evacuați sau refugiați.

(4) Categoriile de construcții la care este obligatorie realizarea de adăposturi de protecție civilă, precum și de adăposturi destinate amenajării punctelor de comandă de protecție civilă se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne.

(5) Adăposturile publice de protecție civilă prevăzute în documentațiile tehnice ale investițiilor se avizează tehnic, premergător eliberării autorizațiilor de construire, de către serviciile de urgență profesionale, potrivit metodologiei elaborate de IGSU, aprobată de ministrul afacerilor interne și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) În timp de pace adăposturile de protecție civilă, cu excepția celor amenajate pentru funcționarea punctelor de comandă de protecție civilă, pot fi date în folosință, cu respectarea normelor tehnice, cu obligația de a fi eliberate în situații de protecție civilă în maximum 24 de ore.

(7) Adăposturile publice de protecție civilă se inspectează periodic de către personalul de specialitate al serviciilor de urgență profesionale, autoritățile locale; deținătorii și utilizatorii acestor adăposturi sunt obligați să îndeplinească normele și măsurile stabilite pentru menținerea adăposturilor și a instalațiilor utilitare ale acestora în stare de funcționare.

(8) IGSU va deservi cu personal propriu adăposturile destinate punctelor de comandă de protecție civilă existente la unele instituții publice centrale, cu aprobarea ministrului afacerilor interne.

(9) Construirea adăposturilor de protecție civilă și amenajarea altor spații de adăpostire cuprinse în planurile de mobilizare se realizează la punerea în aplicare a planurilor respective.

(10) Autoritățile competente și deținătorii vor stabili și realiza măsuri adecvate de protecție prin adăpostire a animalelor, valorilor culturale și de patrimoniu, față de efectele situațiilor de protecție civilă.

SECȚIUNEA a 3-a

Asanarea teritoriului de muniția rămasă neexplodată

ART. 38

(1) Asanarea terenului și neutralizarea muniției rămase neexplodate din timpul conflictelor armate se execută de către subunități specializate și specialiști pirotehnicieni din Unitatea Specială

de intervenție în Situații de Protecție Civilă (USISPC) și/sau serviciile de urgență profesionale din subordinea IGSU, potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) Formațiunile de intervenție pirotehnice din cadrul USISPC și ISU execută gratuit acțiuni de distrugere, cu ajutorul explozivilor, a podurilor de gheață, zăpoarelor, stâncilor, precum și a altor obstacole care pun în pericol localitățile sau siguranța cetățeanului.

ART. 39

(1) Munițiile se distrug în poligoane ale Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Apărării Naționale sau pe terenuri puse la dispoziție de autoritățile administrației publice locale. Terenurile stabilite pentru distrugerea muniției se amenajează potrivit instrucțiunilor și normelor tehnice specifice, elaborate de IGSU și aprobate prin ordin de ministru.

(2) Autoritățile administrației publice locale sau, după caz, instituțiile publice și operatorii economici asigură subunități de intervenție, care execută asanarea pirotehnică sau distrugerea cu ajutorul explozivilor a podurilor de gheață, zăpoarelor, stâncilor, precum și a altor obstacole care pot genera o situație de urgență/dezastru, accesul în teren și, gratuit, mâna de lucru auxiliară, mijloace de transport și carburantul aferent, materialele, asistența sanitară, precum și cazarea și hrănirea efectivelor necesare acestor lucrări.

(3) Delimitarea și interzicerea accesului în zonele unde s-au descoperit muniții neexplodate, până la ridicarea acestora de către specialiștii pirotehnicieni din cadrul IGSU sau structurile subordonate acestuia, se asigură de către echipe/echipe de poliție sau jandarmerie, după caz.

(4) Transporturile de muniție neexplodată, în vederea distrugerii, vor fi însoțite, de la depozit la locul de distrugere, de un antemergător al poliției rutiere și de o ambulanță. Paza și măsurile de ordine publică pe timpul efectuării lucrărilor de asanare sau distrugere în diverse medii se vor asigura de către poliție sau jandarmerie, după caz.

(5) Distrugerile cu ajutorul explozivilor a podurilor de gheață, zăpoarelor, stâncilor, precum și a altor obstacole care pun în pericol localitățile sau siguranța cetățeanului se execută la solicitarea comitetelor locale/județene/Municipiului București pentru situații de protecție civilă, cu aprobarea inspectorului general al IGSU.

ART. 40

(1) Persoanele fizice și juridice care iau cunoștință de existența munițiilor neexplodate au obligația să anunțe de îndată ISU, prin Sistemul național unic pentru apeluri de urgență „112” sau orice alte mijloace, precum și organul de poliție sau primarul, după caz.

(2) Se interzice persoanelor fizice neautorizate să ridice, să manipuleze ori să utilizeze muniția neexplodată.

ART. 41

Materialele explozive și mijloacele de aprindere necesare pentru distrugerea muniției rămase neexplodate din timpul conflictelor armate, precum și pentru lucrările de distrugeri ce se execută pentru înlăturarea unor stări de pericol, se asigură de către IGSU și unitățile subordonate.

SECȚIUNEA a 4-a

Protecția chimică, biologică, radiologică, nucleară (CBRN)

ART. 42

(1) Protecția CBRN a populației se realizează prin mijloace de protecție individuală, colectivă sau prin alte măsuri tehnice și organizatorice specifice, cu prioritate în zonele de risc.

(2) Instituțiile publice și operatorii economici care produc, transportă, depozitează sau manipulează substanțe periculoase în cantități care pot pune în pericol viața și sănătatea cetățenilor își constituie structuri de intervenție care vor executa controlul contaminării radioactive, chimice și biologice a materiilor prime și produselor finite și vor executa decontaminarea proprie a personalului, tehnicii, terenului și utilajelor.

ART. 43

Mijloacele de protecție individuală a cetățenilor se asigură prin grija comitetelor pentru situații de protecție civilă constituite la nivelul județului/municipiului București, sectoarelor Municipiului București, municipiilor, orașelor și comunelor, contracost sau cu titlu gratuit, potrivit criteriilor elaborate de IGSU și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

ART. 44

(1) Cercetarea CBRN și decontaminarea se realizează de către USISPC, serviciile de urgență profesionale, unități/subunități militare specializate, instituții civile cu competențe în domeniu, operatori economici sau structuri private atestate.

(2) Cercetarea CBRN se execută în scopul identificării surselor potențiale de risc CBRN, zonelor/raioanelor contaminate, avertizării structurilor de intervenție și a populației despre pericolul contaminării.

(3) Cercetarea CBRN se poate executa cu mijloace aeriene, terestre, navale, mijloace de detecție, în scopul identificării prezenței substanțelor de natură CBRN și stabilirii măsurilor de protecție.

(4) Determinarea contaminării probabile cu substanțe CBRN se poate executa prin sisteme de analiză și prognoză.

(5) Nivelul de contaminare CBRN determinat prin sisteme de analiză și prognoză se validează prin misiuni de cercetare și prelevare probe în teren.

(6) La nivel național, analiza și validarea informațiilor privind contaminarea radiologică și chimică ca urmare a producerii dezastrilor sau incidentelor CBRN se asigură de către IGSU prin Sistemul de Avertizare și Raportare CBRN, care asigură și schimbul de date și informații cu celelalte componente ale Sistemului Național de Apărare.

ART. 45

(1) Decontaminarea se realizează prin operațiuni și tehnici speciale efectuate de către serviciile de urgență profesionale, unele unități militare și agenți economici, potrivit normelor tehnice elaborate de ministerele de profil și avizate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență. Normele de decontaminare vor fi elaborate în termen de 120 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial, Partea I, și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) În situația participării populației la activități de decontaminare, autoritățile publice centrale/locale sau operatorul economic care a produs contaminarea vor pune la dispoziție, în mod obligatoriu și cu titlu gratuit, echipamentele și mijloacele de protecție necesare pentru desfășurarea în condiții de deplină securitate a acestora.

(3) Pentru efectuarea acțiunilor de decontaminare sau incinerare în caz de risc biologic, intervenția specializată se execută de către structurile abilitate din cadrul Ministerului Sănătății, Ministerului Mediului, Ministerului Transporturilor și Autoritatea Națională Sanitară-Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, cu sprijinul celorlalte ministere/instituții publice centrale, autorităților locale și operatorilor economici care au determinat contaminarea.

ART. 46

(1) Depoluarea constă în aplicarea de măsuri specifice pentru identificarea și eliminarea surselor poluante, limitarea, îndepărtarea sau neutralizarea agenților poluatori ai apei, aerului și terenului.

(2) Măsurile de depoluare sunt însoțite, după caz, de evacuarea persoanelor și a animalelor din mediul poluat sau de interzicerea ori restricționarea utilizării sau consumului de apă, alimente și furaje contaminate.

(3) Se interzice comercializarea și consumul apei și alimentelor contaminate, respectiv utilizarea bunurilor contaminate.

(4) Operatorii economici și instituțiile publice au obligația să avertizeze imediat populația asupra riscurilor de poluare și contaminare a zonelor limitrofe unităților respective și să intervină cu forțele și mijloacele de care dispun pentru protecția populației și înlăturarea efectelor poluării.

(5) Structurile specializate ale Ministerului Mediului, Ministerului Economiei, altor instituții, potrivit domeniului de activitate, prin structurile teritoriale și operatorii economici de profil, asigură achiziționarea de echipamente de intervenție și materiale consumabile specifice acțiunilor de depoluare.

SECȚIUNEA a 5-a

Evacuarea

ART. 47

(1) Evacuarea se execută pe baza planurilor întocmite în acest scop, conform normelor aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(2) În situații de protecție civilă, evacuarea se execută pe teritoriul județului/Municipiului București/sector al Municipiului București, localității afectate sau posibil a fi afectate ori în afara acestora, potrivit planurilor întocmite în acest scop.

(3) Măsuri asociate evacuării se au în vedere inclusiv în situația mișcărilor necontrolate ale populației de pe teritoriul național sau din afara acestuia.

(4) Autoritățile naționale, județene și locale vor asigura mijloacele și echipamentele necesare, respectiv cantitățile de cazarmament și hrană pentru 30 zile, pentru minim 5% din populație, potrivit normelor aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 48

(1) Trecerea la executarea acțiunii de evacuare în situații de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență, celor specifice acțiunilor hibride, asimetrice sau asociate activităților teroriste, atacurilor cu rachete balistice, se hotărăște de primar sau de prefect, la propunerea comitetului pentru situații de protecție civilă competent sau, după caz, a Comitetului Național.

(2) Trecerea la aplicarea măsurilor în situații care vizează mișcări necontrolate ale populației se hotărăște de Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă.

(3) În situații de conflict armat, evacuarea se aprobă de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, la propunerea ministrului apărării naționale.

ART. 49

(1) Principiile evacuării în situații de conflict armat se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Normele privind organizarea și asigurarea activității de evacuare în alte situații de protecție civilă decât cele la conflict armat se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 6-a

Asistența medicală în situații de protecție civilă

ART. 50

(1) Asistența medicală în situații de protecție civilă vizează reglementarea, organizarea și coordonarea tuturor structurilor cu competențe din domeniul sănătății, în scopul realizării măsurilor și acțiunilor de protejare a sănătății populației afectate sau posibil a fi afectată de acestea.

(2) Acordarea asistenței medicale în situații de protecție civilă reprezintă o responsabilitate a sectorului public și a celui privat din domeniul sănătății.

(3) Ministerul Sănătății și Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu celelalte structuri centrale și locale care dețin capacități medicale de orice fel, elaborează și aprobă prin ordin comun o concepție unitară privind asigurarea asistenței medicale în situații de protecție civilă.

ART. 51

Principalele responsabilități ale structurilor din domeniul sănătății pentru realizarea unor măsuri și acțiuni specifice în situații de protecție civilă sunt:

- a) Organizarea în scopul asigurării asistenței medicale în cazul producerii unor situații de protecție civilă;
- b) Pregătirea personalului structurilor medicale în scopul elaborării de analize și prognoze de specialitate pentru estimarea cât mai rapidă a numărului de victime și intervenția în situații de protecție civilă;
- c) Întreținerea și dezvoltarea rețelei medicale de intervenție în situații de protecție civilă;
- d) Identificarea soluțiilor pentru relocare și extinderea la nevoie a capacităților de spitalizare;
- e) Stabilirea cadrului pentru realizarea măsurilor de profilaxie a bolii de iradiere, a normelor naționale de radioprotecție a populației și a celor privind controlul contaminării CBRN a produselor alimentare, apei, aerului și solului.

ART.52

Măsurile sanitaro-igienice și profilactice speciale care se aplică sunt:

- a) Executarea controlului sanitaro-epidemic;
- b) Respectarea strictă a regulilor de igienă personală și colectivă, de folosire a alimentelor și a apei potabile;
- c) Executarea decontaminării biologice a încăperilor și îmbrăcămintei, dacă această măsură se justifică;
- d) Administrarea, încă din timp de normalitate, a mijloacelor de profilaxie specifică care măresc rezistența personalului/populației vulnerabile, la diferite boli transmisibile de mare incidență în situațiile de protecție civilă, conform schemelor de imunizare de bază și/sau specifice recomandate de Organizația Mondială a Sănătății sau, după caz, de Ministerul Sănătății;
- e) Evacuarea și izolarea bolnavilor, precum și izolarea și supravegherea persoanelor cu care aceștia au intrat în contact;
- f) înstituirea stării în carantină a localităților și a obiectivelor pe raza cărora au fost înregistrate focare epidemice.

SECȚIUNEA a 7-a

Transporturile civile în situații de protecție civilă

ART. 53

Principalele responsabilități ale structurilor din domeniul transporturilor, în situații de protecție civilă, sunt:

- a) Reglementarea și organizarea transporturilor terestre, navale și aeriene, prin implicarea autorităților de reglementare, coordonare și control, precum și a operatorilor economici din domeniu, astfel încât să se asigure transportul personalului și mijloacelor de intervenție către zonele afectate de situații de protecție civilă, precum și evacuarea populației și a unor categorii de bunuri materiale, potrivit concepției și planurilor elaborate în acest scop, în paralel cu asigurarea transporturilor pentru populația civilă și operatorii economici;
- b) Identificarea măsurilor și acțiunilor care vizează asigurarea rezervelor de mijloace de transport și stabilirea graficelor de transport;
- c) Stabilirea cadrului legal și procedural pentru restricționarea transporturilor pentru populația civilă, în contextul iminenței sau al producerii situațiilor de protecție civilă;
- d) Organizarea protecției sistemului de transport, cu preponderență pentru elementele de interes național, regional și județean.

SECȚIUNEA a 8-a

Asigurarea energiei în situații de protecție civilă

ART. 54

(1) Principalele responsabilități ale structurilor cu competențe în domeniul producerii și asigurării energiei, în situații de protecție civilă, sunt:

a) Reglementarea și organizarea producerii și distribuției energiei astfel încât, prioritar, să se asigure energie pentru punctele de comandă, capacitățile de spitalizare existente sau amenajate temporar, locurile în care este evacuată și adăpostită populația, obiectivele economice sursă de risc sau care sprijină efortul de răspuns în situații de protecție civilă;

b) Stabilirea restricțiilor de furnizare a energiei în scopul sprijinirii efortului de răspuns în situații de protecție civilă sau complementare acestora, concomitent cu informarea populației potențial afectate de aceste restricții;

c) Sprijinul instituțiilor care, în situații de protecție civilă, organizează rețele de distribuție a energiei electrice produsă prin grupuri electrogene de putere pentru toate obiectivele de importanță precum: puncte de comandă, sisteme și instalații de intervenție, obiective sursă de risc, unități și capacități de spitalizare, alte instituții și obiective care necesită funcționare permanentă;

d) Organizarea protecției sistemului de producție și transport energie, în special pentru punctele și elementele de interes național, regional și județean.

(2) Instituțiile publice centrale care dispun de capacități de conducere și coordonare a intervenției, asigurarea intervenției medicale, comunicații și tehnologia informației, transport terestru sau aerian, laboratoare sau alte elemente de dispozitiv, care desfășoară activități în teren, își vor asigura surse independente de alimentare cu energie electrică dimensionate pentru desfășurarea corespunzătoare a activităților esențiale.

SECȚIUNEA a 9-a

Asigurarea comunicațiilor civile în situații de protecție civilă

ART. 55

Principalele responsabilități ale structurilor cu competențe în domeniul comunicațiilor civile, în situații de protecție civilă, sunt:

a) Asigurarea comunicațiilor civile pentru populație și, cu prioritate, pentru structurile de management în domeniul protecției civile;

b) Identificarea și asigurarea, potrivit nevoilor, a aranjamentelor tehnice și procedurale care să permită funcționarea comunicațiilor pentru structurile de management și intervenție în situații de protecție civilă;

c) Asigurarea, potrivit situației de protecție civilă, a măsurilor de protecție pentru serviciile de comunicații civile și infrastructura aferentă.

Capitolul V

Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă

ART. 56

(1) Limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă cuprind ansamblul de activități și acțiuni executate în scopul restabilirii stării provizorii de normalitate în zonele afectate.

(2) La acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă, în funcție de situație, participă structuri de intervenție din cadrul ministerelor și instituțiilor publice centrale și locale, existente pe timp de pace sau care se pot mobiliza în timp scurt, precum și alte structuri cu atribuții în domeniu.

(3) Intervenția operativă a structurilor prevăzute la alin. (2) se realizează pe baza concepțiilor de acțiune sau, după caz, planurilor de intervenție și cooperare întocmite de autoritățile competente, în limitele funcțiilor de sprijin repartizate pentru a fi asigurate de către ministere, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale.

ART. 57

(1) La limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă sunt obligate să participe și serviciile pentru situații de urgență private, personal al operatorilor economici și populația.

(2) Compensarea cheltuielilor efectuate de operatorii economici cu capital privat, prin participarea serviciilor de urgență organizate de acestea la intervenții în afara sectorului de competență, la solicitarea comandantului acțiunii/intervenției, se realizează prin diminuarea corespunzătoare a impozitului pe profit, pe baza calculului avizate de președintele comitetului județean/Municipiului București pentru situații de protecție civilă.

(3) Autorizarea serviciilor de urgență private se execută pe baza normelor metodologice elaborate de IGSU, aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 58

Accesul persoanelor neautorizate în zonele afectate și periculoase, delimitate și marcate corespunzător, care intră sub incidența situațiilor de protecție civilă, este interzis.

ART. 59

Principiile de organizare, de conducere și modul de utilizare a serviciilor de urgență profesionale și voluntare, unităților de intervenție, formațiunilor de intervenție specializate și private în acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă, precum și planurile operative întocmite în acest scop, se stabilesc prin regulamente, ordine și instrucțiuni elaborate de IGSU, avizate de Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă și aprobate de ministrul afacerilor interne.

ART. 60

(1) La pace, conducerea acțiunilor de intervenție se realizează prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției, Centrul Operațional Național din cadrul IGSU, centrele județene/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției, prin rețeaua centrelor operaționale și operative, prin punctele operative avansate, precum și prin rețeaua punctelor de comandă de protecție civilă existente la autoritățile administrației publice centrale și locale, după caz.

(2) În situații de mobilizare sau conflict armat, conducerea acțiunilor de intervenție în situații de protecție civilă se realizează din punctele de comandă stabilite prin documentele elaborate la nivelul MAPN și MAI.

(3) În funcție de tipul situației de protecție civilă, structurile de decizie ale ministerelor cu responsabilități, stabilesc starea finală dorită, obiectivele și constrângerile care trebuie avute în vedere pe timpul intervenției.

(4) Conducerea acțiunilor de intervenție se asigură de comandantul acțiunii, desemnat potrivit legislației, care este sprijinit în îndeplinirea sarcinilor de către unul sau mai mulți comandanți ai intervențiilor, aflați la locul producerii evenimentului, Centrul național/județean/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției, grupa operativă și punctul operativ avansat, după caz.

(5) Centrul național/județean/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției se activează potrivit procedurii și se încadrează cu specialiști din cadrul serviciilor de urgență profesionale și din cadrul instituțiilor reprezentate în comitetul național/județean/Municipiului București pentru situații de protecție civilă, precum și cu alți specialiști, după caz. Grupa operativă și punctul operativ avansat se operaționalizează la ordinul comandantului acțiunii/intervenției.

(6) Pentru situațiile de urgență curente, atribuțiile Centrului național de coordonare și conducere a intervenției și centrelor județene/Municipiului București de coordonare și conducere a

intervenției, se asigură de către Centrul Operațional Național din cadrul IGSU, respectiv centrul operațional al ISU în a cărei zonă de competență s-a produs situația de protecție civilă.

(7) Punctul operativ avansat este mobil și se asigură de către ISU sau de IGSU și funcționează într-o autospecială dotată corespunzător. În funcție de amplasamentul față de zona afectată, rolul punctului operativ avansat poate fi preluat de centrul operațional.

(8) Coordonarea elaborării și derulării programelor de refacere/reabilitare în urma situațiilor de protecție civilă se asigură de către reprezentanții autorităților, instituțiilor sau ai operatorilor economici stabiliți de comitetele pentru situații de protecție civilă competente.

Capitolul VI

Responsabilitățile structurilor de sprijin al deciziei în domeniul situațiilor de protecție civilă

ART 61

(1) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă este structură cu atribuții de coordonare, cu caracter permanent, la nivel național, a activităților din domeniul protecției civile și a răspunsului național în situații de protecție civilă pe palierele:

- a) Situații de urgență;
- b) Dezastre;
- c) Managementul consecințelor acțiunilor asociate amenințărilor hibride sau asimetrice;
- d) Punerea în aplicare a documentelor care vizează modul de acțiune, stabilit potrivit legii, în situații de conflict armat.

(2) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă coordonează, la nivel național, activitățile planificate, organizate și desfășurate în domeniile prevenire, pregătire și răspuns din cadrul managementului situațiilor de protecție civilă.

(3) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă asigură conducerea activităților din competența Platformei naționale pentru reducerea riscurilor la dezastre.

ART. 62

(1) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, ca organ de specialitate din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, asigură coordonarea unitară și permanentă a activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă.

(2) În cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență se organizează inspecția de prevenire, centrul operațional național și alte structuri adecvate pentru managementul situațiilor de urgență, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrul operațional îndeplinește permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, pre-alarmare, alertare și coordonare tehnică operațională la nivel național a situațiilor de protecție civilă.

(4) Inspectoratul General pentru Situații de Urgență asigură, potrivit competențelor legale, cooperarea și reprezentarea la nivel național și internațional în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de urgență/dezastre.

ART. 63

(1) În vederea adoptării deciziilor strategice necesare pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă determinate de tipurile de risc stabilite prin hotărâre a Guvernului, se constituie și funcționează Comitetul Național pentru Situații de Protecție Civilă, denumit în continuare Comitetul Național, sub conducerea nemijlocită a ministrului afacerilor interne, în calitate de președinte și în coordonarea prim-ministrului.

(2) Comitetului Național are doi vicepreședinți, după cum urmează:

- a) Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice;
- b) Șeful Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă.

(3) Comitetul Național este un organism interinstituțional format din miniștri sau secretari de stat delegați cu drept de decizie și conducători ai instituțiilor publice centrale, în funcție de tipurile de risc gestionate sau funcțiile de sprijin repartizate în competență potrivit managementului tipului de risc;

(4) În cazul situațiilor de protecție civilă de amploare și intensitate deosebită sau în cazul dezastrelor, suportul decizional al Comitetului Național se asigură prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției care, la nevoie, are în componență experți și specialiști din cadrul instituțiilor cu responsabilități, potrivit legii.

(5) Până la operaționalizarea Centrului Național de Coordonare și Conducere a Intervenției, suportul decizional al Comitetului național se asigură prin Centrul Național de Conducere Integrată a MAI.

(6) Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, asigură secretariatul tehnic permanent al Comitetului național.

(7) Directorul general al Direcției Generale Management Operațional și inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, au calitatea de membri ai Comitetului Național.

(8) Organizarea, funcționarea și componența Comitetului Național se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

ART. 64

(1) Pentru stabilirea strategiilor și programelor privind prevenirea și gestionarea situațiilor de protecție civilă, Comitetul național poate solicita consultarea unor experți, specialiști, cadre didactice sau cercetători constituiți în grupuri de suport tehnico-științific.

(2) Comitetul național și grupurile de suport tehnico-științific, alături de reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale, structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale, asociațiilor profesionale, sindicatelor, unităților de învățământ superior și institutelor de cercetare, instituțiilor culturale, ale cultelor și asociațiilor religioase recunoscute potrivit legii și ai mass-mediei, formează Platforma națională pentru reducerea riscurilor la dezastre.

ART. 65

(1) La ministere și la alte instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de protecție civilă se constituie și funcționează sub conducerea miniștrilor, respectiv a conducătorilor instituțiilor publice centrale, comitete ministeriale pentru situații de protecție civilă, denumite în continuare comitete ministeriale.

(2) Comitetul ministerial se constituie prin ordin al ministrului ori al conducătorului instituției publice centrale, după caz, și are în componență persoane cu putere de decizie, experți și specialiști din aparatul propriu al ministerului și din unele instituții unități aflate în subordinea acestuia, cu atribuții în gestionarea situațiilor de protecție civilă.

(3) În componența comitetului ministerial, la solicitarea ministrului respectiv, pot fi cooptați reprezentanți ai altor ministere și instituții cu atribuții în domeniu.

(4) Comitetele pentru situații de protecție civilă sunt organisme interinstituționale cu rol decizional în managementul situațiilor de protecție civilă.

ART. 66

(1) La nivelul Municipiului București se constituie, sub conducerea prefectului, Comitetul Municipiului București pentru Situații de Protecție Civilă, ca organism interinstituțional cu rol decizional în managementul situațiilor de protecție civilă.

(2) Din comitetul prevăzut la alin. (1) fac parte: primarul general, primarii de sectoare, șefi de servicii publice deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comună, manageri ai unor instituții, regii autonome și societăți comerciale, care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență, dezastrelor sau efectele acțiunilor hibride, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) În cadrul comitetului prevăzut la alin. (1), inspectorul șef al Inspectoratului pentru Situații de Urgență al Municipiului București este vicepreședintele cu atribuții de coordonare unitară a tuturor componentelor cu responsabilități în realizarea intervenției.

(4) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin ordin al prefectului.

ART.67

(1) La nivelul județelor se constituie, sub conducerea prefectilor, comitete județene pentru situații de protecție civilă, denumite în continuare comitete județene, ca organisme interinstituționale cu rol decizional în managementul situațiilor de protecție civilă.

(2) Din comitetul județean fac parte președintele consiliului județean, șefi de servicii deconcentrate, descentralizate și de gospodărie comună și alți manageri ai unor instituții și societăți comerciale de interes județean, care îndeplinesc funcții de sprijin în gestionarea situațiilor de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență, dezastrelor sau efectelor amenințărilor hibride, precum și manageri ai agenților economici care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de urgență.

(3) În cadrul comitetului județean, inspectorul-șef al inspectoratului pentru situații de urgență județean este vicepreședintele cu atribuții de coordonare unitară a tuturor componentelor cu responsabilități în realizarea intervenției.

(4) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetelor județene se stabilesc prin ordine ale prefectilor.

ART. 68

(1) În municipiul București și județul Ilfov, competențele prevăzute pentru Comitetul de protecție civilă se exercită, după caz, de Comitetul Municipiului București pentru Situații de Protecție Civilă sau de Comitetul Județean de Protecție Civilă Ilfov, în funcție de zona afectată sau potențial a fi afectată.

ART.69

Comitetele județene/Municipiului București pentru situații de protecție civilă au următoarele atribuții principale:

a) Declară, cu acordul ministrului afacerilor interne, starea de alertă la nivel județean/Municipiul București sau în mai multe localități ale județului și propun instituirea stării de urgență;

b) Informează Comitetul național, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind stările potențial generatoare de situații de urgență și iminența amenințării acestora;

c) Evaluează situațiile de protecție civilă produse în unitățile administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor;

d) Analizează și asigură sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de protecție civilă;

e) Informează Comitetul național asupra activității desfășurate;

f) Coordonează activitățile planificate, organizate și desfășurate în domeniile investigare/evaluare post-eveniment și refacere/reabilitare din cadrul managementului situațiilor de protecție civilă, prin comisii constituite în acest sens și informează Comitetul Național;

g) Îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul național.

ART. 70

(1) La nivelul municipiilor, orașelor, sectoarelor Municipiului București, precum și al comunelor se constituie, sub conducerea primarului, comitete locale pentru situații de protecție civilă, denumite în continuare comitete locale.

(2) Din comitetul local fac parte: un viceprimar, secretarul comunei/orașului/ sectorului sau municipiului, după caz, șireprezentanți ai serviciilor publice și ai principalelor instituții și agenți

economici din unitatea administrativ-teritorială respectivă, precum și manageri sau conducători ai agenților economici, filialelor, sucursalelor ori punctelor de lucru locale, care, prin specificul activității, constituie factori de risc potențial generatori de situații de protecție civilă.

(3) Organizarea, atribuțiile și funcționarea comitetelor locale se stabilesc prin dispoziție a primarului.

ART. 71

(1) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor Municipiului București au următoarele atribuții principale:

a) Aprobă organizarea protecției civile la nivelul unității administrativ-teritoriale, analizează anual și ori de câte ori este nevoie activitatea desfășurată și adoptă măsuri pentru îmbunătățirea acesteia;

b) Aprobă planurile anuale și de perspectivă destinate prevenirii și gestionării situațiilor de protecție civilă;

c) Participă, potrivit legii, la asigurarea finanțării măsurilor și a acțiunilor de protecție civilă și a structurilor care au atribuții legale în acest domeniu și prevăd, anual, în bugetul propriu, fonduri necesare desfășurării activităților de protecție civilă;

d) Stabilesc, în condițiile legii, taxe speciale pe linia protecției civile, în vederea finanțării măsurilor de protecție a populației, de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă;

e) Înfăptuiesc, în condițiile legii și cu avizul IGSU, centre de formare, pregătire și evaluare a personalului din serviciile voluntare pentru situații de urgență și sprijină financiar dotarea și funcționarea acestora;

f) Gestionează, depozitează, întrețin și asigură conservarea aparaturii și a materialelor de protecție civilă prin serviciile specializate din subordine și asigură constituirea la nivel județean a unor depozite cu echipamente, materiale de primă necesitate pentru populația sinistrată/evacuată, care să asigure necesarul pentru cel puțin 5% din populația județului;

g) Asigură sau, după caz, sprijină financiar inspectoratele pentru situații de urgență, subunități din subordinea acestora în amenajarea și dotarea spațiilor necesare funcționării corespunzătoare, paza și securitatea acestora și a punctelor de comandă/centrelor operaționale/de coordonare și conducere a intervenției, precum și spațiile pentru depozitarea materialelor de intervenție și a munițiilor descoperite neexplodate/nefuncționale;

h) Analizează și aprobă propunerile ISU pe linia întreținerii, modernizării și completării sistemului de avertizare și alarmare a populației, a fondului de adăpostire și a bazei materiale, din bugetul propriu sau din alte surse legal constituite;

i) Asigură integrarea mijloacelor de avertizare-alarmare existente la nivelul localității/Municipiului București în sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare, pentru asigurarea acționării centralizate de către ISU sau de către IGSU;

j) Sprijină financiar, tehnic și material evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă, pe teritoriul județului/Municipiului București sau în alt județ;

k) Sprijină financiar, tehnic și material hrănirea, cazarea, asistența medicală și asigurarea cu produse de primă necesitate a populației evacuate pe teritoriul județului/Municipiului București, potrivit planurilor existente sau hotărârii comitetului pentru situații de protecție civilă județean, respectiv național.

(2) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor și consiliile locale ale sectoarelor Municipiului București vor asigura minim 0,15% din buget pentru susținerea dotării și pregătirii structurilor care acționează în situații de protecție civilă, precum și pentru realizarea și mentenanța infrastructurii de comandă-control, comunicații, înștiințare-alarmare etc.

(3) Consiliile județene, Consiliul General al Municipiului București, consiliile locale ale municipiilor/sectoarelor și orașelor vor constitui un fond de rezervă pentru intervenția în situații de

protecție civilă, în funcție de tipurile de risc identificate în planurile de analiză și acoperire a riscurilor.

(4) Constituirea la nivel județean/Municipiului București/sectoare ale acestuia, municipii, orașe sau comune a unor depozite cu echipamente individuale de protecție/intervenție, materiale și tehnică de intervenție pentru voluntarii care participă la acțiunile de răspuns în situații de protecție civilă.

ART.72

(1) Celula de protecție civilă se constituie și funcționează potrivit legii, sub conducerea nemijlocită a conducătorului instituției publice sau operatorului economic, denumit în continuare conducătorul unității, ca organism de sprijin al managementului situațiilor de protecție civilă.

(2) Celula de protecție civilă are în componență conducătorul instituției, directorul adjunct, inspectorul de protecție civilă/persoana cu atribuții în domeniul protecției civile, personal care să asigure atribuțiile în domeniul protecției civile

(3) Activitatea desfășurată de celula de protecție civilă face parte din sarcinile de serviciu.

ART. 73

(1) Inspectorul de protecție civilă se încadrează la:

- a) Autoritățile administrației publice centrale, altele decât IGSU;
- b) Municipii, orașe și comune cu peste 3000 de locuitori;
- c) Operatorii economici sursă de risc CBRN, deținătorii de baraje cu scop hidroenergetic, precum și la operatorii economici/instituții cu peste 250 de angajați.

(2) Personalul de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile se încadrează la:

- a) Ministerele și instituțiile publice centrale la care, potrivit legii, nu se constituie centre operative pentru situații de protecție civilă cu activitate permanentă;
- b) Serviciile publice deconcentrate la nivel județean, la nivelul Municipiului București și sectoarelor acestuia, din subordinea ministerelor care, potrivit legii, constituie centre operative pentru situații de protecție civilă cu activitate permanentă;
- c) Regiile autonome, companiile naționale și societățile comerciale care, prin specificul activității lor, pot crea stări potențial generatoare de situații de protecție civilă sau sunt expuse unor riscuri majore;

d) Consiliile locale ale unităților administrativ-teritoriale la care, potrivit PAAR, există riscul de a fi grav afectate de cutremure, inundații și incendii de pădure sau, după caz, accidente nucleare/radiologice, chimice sau biologice.

(3) Inspectorul de protecție civilă asigură permanent coordonarea planificării și a realizării activităților și măsurilor de protecție civilă, participă la pregătirea serviciilor voluntare/private pentru situații de urgență, a salariaților și/sau a populației și asigură funcția de șef centru operativ cu activitate temporară, coordonarea secretariatului tehnic ale comitetelor pentru situații de protecție civilă, respectiv a celulelor de protecție civilă.

(4) Personalul de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile, cu excepția celui încadrat la societăți comerciale și regii autonome, sunt funcționari publici și, pe timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, sunt investiți, în calitate de inspectori de protecție civilă, cu exercițiul autorității publice. Calitatea de inspector de protecție civilă se atribuie prin ordin sau prin dispoziție scrisă a angajatorului.

(5) Personalul de specialitate poate fi încadrat în muncă sau în serviciu, după caz, numai după obținerea unui certificat de competențe profesionale în condițiile stabilite prin metodologia emisă de IGSU.

(6) În funcție de complexitatea și volumul atribuțiilor de serviciu, inspectorul de protecție civilă poate îndeplini, prin cumul, și atribuțiile cadrului tehnic în domeniul apărării împotriva incendiilor.

(7) În vederea îndeplinirii atribuțiilor în domeniul protecției civile, consiliile locale și operatorii economici care nu au obligația, prin lege, să încadreze personal de specialitate cu

atribuții în domeniul protecției civile, pot desemna din rândul personalului propriu un salariat care să îndeplinească și atribuții specifice în domeniul protecției civile sau pot încheia un contract cu o persoană fizică sau juridică atestată în condițiile legii.

(8) Ocupațiile de inspector de protecție civilă și personal de specialitate cu atribuții în domeniul protecției civile sunt definite pe baza standardelor ocupaționale aprobate conform legislației în vigoare.

ART. 74

(1) Pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, comitetele pentru situații de protecție civilă adoptă hotărâri care au caracter obligatoriu pentru toate persoanele fizice și juridice din aria de competență. Măsurile stabilite prin hotărârile comitetelor pentru situații de protecție civilă se pun în aplicare prin acte de autoritate emise de conducătorii entităților reprezentate în cadrul acestora.

(2) Fundamentarea hotărârilor Comitetului Național pentru Situații de Protecție Civilă se realizează de către grupurile de suport tehnico-științific constituite pe tipuri de risc, din experți, specialiști, cadre didactice sau cercetători propuși de conducătorii entităților care îndeplinesc funcții și misiuni de sprijin pentru managementul tipurilor de risc, la nivel național. Pe timpul derulării acțiunilor de răspuns, fundamentarea hotărârilor Comitetului Național se realizează de Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției, în care pot fi cooptați membri ai grupurilor de suport tehnico-științific.

(3) Fundamentarea hotărârilor comitetelor județene/Municipiului București pentru situații de protecție civilă se realizează de către grupurile de suport tehnic constituite prin ordin al prefectului, pe tipuri de risc, din experți, specialiști, cadre didactice sau cercetători propuși de conducătorii entităților care îndeplinesc funcții și misiuni de sprijin pentru managementul tipurilor de risc, la nivel județean/Municipiului București. Pe timpul derulării acțiunilor de răspuns, fundamentarea hotărârilor comitetelor județene/Municipiului București pentru situații de protecție civilă se realizează de centrul județean/Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției, în care pot fi cooptați membri ai grupurilor de suport tehnic.

(4) Hotărârile comitetelor locale/sectoarelor Municipiului București pentru situații de protecție civilă sunt fundamentate cu sprijinul centrelor operative cu activitate temporară sau grupurile de suport tehnic constituite pe tipuri de risc.

ART. 75

Comitetul Național are următoarele atribuții principale:

a) Analizează și supune spre aprobare Guvernului, Regulamentul-cadru de organizare, funcționare și dotare a comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de protecție civilă, precum și fluxul informațional-decizional;

b) Declară, cu acordul primului-ministru, starea de alertă la nivel național sau la nivelul mai multor județe, coordonează gestionarea situațiilor de protecție civilă și declară încetarea stării de alertă;

c) Hotărăște, cu acordul primului-ministru, punerea în aplicare a planurilor de evacuare, la propunerea comitetelor ministeriale, județene sau al Municipiului București;

e) Propune Guvernului, prin ministrul afacerilor interne, instituirea de către Președintele României a "stării de urgență" în zonele afectate, în baza solicitărilor primite de la comitetele județene sau al Municipiului București, și urmărește îndeplinirea măsurilor stabilite în acest sens;

f) Hotărăște, în baza propunerii șefului Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă, solicitarea/acordarea de asistență internațională în cazul situațiilor de protecție civilă de tipul dezastrelor sau situațiilor de urgență cu impact deosebit de grav, potrivit acordurilor și angajamentelor internaționale asumate de România;

g) propune Guvernului includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă și a structurilor de intervenție în afara frontierelor de stat, în cadrul structurilor specializate ale organismelor internaționale cu atribuții în domeniu;

g) propune Guvernului includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru finanțarea infrastructurii necesare funcționării protecției civile, cum ar fi: încadrare și dotare cu tehnică, puncte de comandă, sistemul de înștiințare-alarmare, sistemul de adăpostire, modernizarea și funcționarea poligoanelor și centrelor de antrenament și pregătire;

h) Formulează propuneri privind managementul tipurilor de risc, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;

i) Inițiază elaborarea de acte normative pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă și le avizează pe cele elaborate de comitetele ministeriale, județene și al Municipiului București;

j) Analizează și supune spre aprobare Guvernului scoaterea de la rezervele de stat a unor produse și bunuri materiale necesare sprijinirii autorităților administrației publice locale și populației afectate de dezastre, situații de urgență sau, după caz, alte situații de protecție civilă;

k) Stabilește modul de cooperare a structurilor cu atribuții în domeniul protecției civile cu alte autorități și organisme ale statului român sau internaționale abilitate în managementul stărilor excepționale;

l) Coordonează informarea opiniei publice privind managementul situațiilor de protecție civilă;

m) Îndeplinește orice alte atribuții stabilite potrivit legii.

ART. 76

Comitetele ministeriale au următoarele atribuții principale:

a) Informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;

b) Elaborează regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență/dezastre specifice tipurilor de risc din domeniile de competență ale ministerelor și celorlalte instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de protecție civilă și le prezintă spre avizare Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și Comitetului Național;

c) Evaluează situațiile de protecție civilă produse în domeniile de competență, stabilesc măsuri specifice pentru gestionarea acestora, inclusiv privind pre-alarmarea serviciilor de urgență din domeniile de competență ale ministerelor, și propun, după caz, declararea stării de alertă sau instituirea stării de urgență;

d) Analizează și asigură sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de protecție civilă;

e) Informează Comitetul Național și colegiile ministerelor asupra activității desfășurate;

f) Îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul Național.

ART. 77

Comitetele județene au următoarele atribuții principale:

a) Informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;

b) Evaluează situațiile de protecție civilă produse în unitățile administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor;

c) Declară, cu acordul ministrului afacerilor interne, starea de alertă la nivel județean sau în mai multe localități ale județului și propun instituirea stării de urgență;

d) Analizează și asigură sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de protecție civilă;

e) Informează Comitetul Național și consiliul județean asupra activității desfășurate;

f) Îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de Comitetul Național.

ART. 78

Comitetul Municipiului București pentru Situații de Protecție Civilă are următoarele atribuții principale:

- a) Informează Comitetul Național, prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;
- b) Evaluează situațiile de protecție civilă produse pe teritoriul Municipiului București, stabilește măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmărește îndeplinirea lor;
- c) Declară, cu acordul ministrului afacerilor interne, starea de alertă pe teritoriul municipiului București și propune instituirea stării de urgență;
- d) Analizează și asigură sprijinul pentru asigurarea resurselor umane, materiale și financiare necesare gestionării situațiilor de protecție civilă;
- e) Informează Comitetul Național și Consiliul General al Municipiului București asupra activității desfășurate;
- f) Îndeplinește orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de organismele și organele abilitate.

ART. 79

Comitetele locale au următoarele atribuții principale:

- a) Informează președintele comitetului județean prin centrul operațional județean, respectiv al Municipiului București, privind stările potențial generatoare de situații de protecție civilă și iminența amenințării acestora;
- b) Evaluează situațiile de protecție civilă produse pe teritoriul unității administrativ-teritoriale, stabilesc măsuri și acțiuni specifice pentru gestionarea acestora și urmăresc îndeplinirea lor;
- c) Declară, cu acordul prefectului, starea de alertă pe teritoriul unității administrativ-teritoriale;
- d) Informează comitetul județean și consiliul local asupra activității desfășurate;
- e) Îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini stabilite de lege sau de organismele și organele abilitate.

ART. 80

(1) La nivelul Secretariatului General al Guvernului, al ministerelor, al altor instituții publice centrale cu atribuții în gestionarea situațiilor de protecție civilă, al municipiilor și, cu excepția Municipiului București, orașelor, sectoarelor Municipiului București și comunelor se constituie centre operative pentru situații de protecție civilă, denumite în continuare centre operative.

(3) La Secretariatul General al Guvernului, precum și la ministerele și instituțiile publice centrale cu atribuții și funcții de sprijin complexe în prevenirea și gestionarea situațiilor de protecție civilă, stabilite prin hotărâre a Guvernului, centrele operative se constituie ca structuri cu activitate permanentă.

(4) Centrele operative prevăzute la alin. (2) îndeplinesc permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, pre-alarmare, alertare și coordonare tehnică operațională în domeniile de competență, ale ministerelor și instituțiilor publice centrale respective.

(5) Centrele operative prevăzute la alin. (2) se constituie din personalul aparatului propriu al autorității respective, prin ordin al ministrului, conducătorului instituției publice centrale sau prin dispoziție a primarului.

(6) Centrele operative asigură secretariatele tehnice ale comitetelor constituite la nivelul autorităților publice centrale sau locale prevăzute la alin. (1).

ART. 81

Structura, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative se stabilesc pe baza regulamentului-cadru aprobat prin hotărâre a Guvernului.

ART. 82

(1) Centrele operative cu activitate permanentă au următoarele atribuții principale:

a) Centralizează și transmite operativ la centrul operațional al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență date și informații privind apariția și evoluția stărilor potențial generatoare de situații de protecție civilă;

b) Monitorizează situațiile de protecție civilă și informează Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și celelalte centre operaționale și operative interesate;

c) Urmăresc aplicarea regulamentelor privind gestionarea situațiilor de urgență și a planurilor de intervenție și cooperare specifice tipurilor de riscuri;

d) Asigură transmiterea operativă a deciziilor, dispozițiilor și ordinelor, precum și menținerea legăturilor de comunicații cu centrele operaționale și operative implicate în gestionarea situațiilor de protecție civilă, cu dispeceratele integrate pentru apeluri de urgență și cu dispeceratele proprii ale serviciilor și forțelor care intervin în acest scop;

e) Centralizează solicitările de resurse necesare pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin pe timpul situațiilor de protecție civilă și face propuneri pentru asigurarea lor;

f) Gestionează baza de date referitoare la situațiile de protecție civilă;

g) Îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini privind managementul situațiilor de protecție civilă.

(2) Centrele operative cu activitate temporară, care se constituie numai la declararea stării de alertă, pe timpul funcționării lor, îndeplinesc atribuții similare celor prevăzute la alin. (1).

(3) Documentele și baza de date referitoare la situațiile de protecție civilă, deținute de aceste centre operative cu activitate temporară, se gestionează permanent de către persoane anume desemnate din cadrul aparatului propriu al autorităților respective.

ART. 83

Gestionarea operațională a situațiilor de protecție civilă la nivel național, precum și coordonarea, pe teritoriul național, a activității forțelor internaționale solicitate pentru rezolvarea situațiilor de protecție civilă, se realizează prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției (CNCCI), constituit la nivelul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, care asigură permanent fluxul informațional pentru Centrul Operațional de Comandă al Guvernului.

ART. 84

(1) La nivelul județelor și al Municipiului București se înființează centrele de coordonare și conducere a intervenției (CJCCI/CMBCCI), care asigură analiza, evaluarea situației și coordonarea acțiunilor de intervenție și asigură suportul decizional al comitetelor județene, respectiv al Municipiului București.

(2) Centrele județene, respectiv al Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției pentru situații de protecție civilă au în componență personal din cadrul inspectoratelor pentru situații de urgență, precum și experți și specialiști din cadrul instituțiilor și operatorilor economici de interes local care asigură funcții de sprijin.

(3) Centrele județene, respectiv al Municipiului București de coordonare și conducere a intervenției își desfășoară activitatea în spații puse la dispoziție de către autoritățile administrației publice locale sau de către inspectoratele pentru situații de urgență județene și al Municipiului București.

(4) În funcție de aria și complexitatea situației intervenite se pot crea centre de coordonare și conducere a intervenției la nivel zonal, prin ordin al ministrului afacerilor interne, la propunerea, șefului Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă.

ART. 85

(1) CNCCI și CJCCI se organizează pe secțiuni potrivit domeniilor de competență, astfel:

a) *Informații și Dispecerat* – răspunde de managementul informațiilor privind evoluția situației operative, de validarea informațiilor furnizate, prin autorizarea acestora de instituțiile abilitate, precum și de menținerea fluxului informațional;

b) *Operații* - răspunde de gestionarea tuturor acțiunilor desfășurate pentru reducerea și/sau înlăturarea efectelor situațiilor de protecție civilă. Secțiunea "Operații" coordonează intervenția forțelor naționale și internaționale, după caz;

c) *Logistică* - gestionează resursele materiale și financiare necesare intervenției; în cazul evacuării populației, bunurilor materiale și animalelor, gestionează mijloacele de transport, precum și măsurile dispuse pentru cazarea și hrănirea persoanelor sinistrate;

d) *Centru de Informare* - asigură diseminarea către mass-media și populație, ca singură structură abilitată în domeniu, a informațiilor privind evoluția situației de protecție civilă, acțiunile de gestionare a acesteia, modul de comportare pentru asigurarea protecției populației și autoprotecției cetățenilor și măsurile întreprinse de autorități pentru reducerea și/sau înlăturarea efectelor;

e) *Comunicații și Informatică* - gestionează infrastructura de comunicații și tehnologia informației, asigurând mijloacele de comunicații necesare coordonării și conducerii operative a forțelor de intervenție;

f) *Suport Tehnic* - sprijină secțiunea "Operații" în domeniul planificării resurselor și misiunilor, cu elemente specifice ministerelor/instituțiilor care asigură funcții de sprijin pe timpul gestionării situației de protecție civilă.

(2) În situații de protecție civilă care impun activarea, CNCCI/CJCCI se completează, pe secțiunile prevăzute la alin (1) cu reprezentanți ai instituțiilor care asigură gestionarea tipului de risc produs și ai celor care îndeplinesc funcțiile de sprijin repartizate potrivit legii.

(3) Conducătorul fiecărei instituții care asigură gestionarea tipului de risc produs și ai celor care îndeplinesc funcțiile de sprijin au obligația de a asigura reprezentarea în cadrul CNCCI/CJCCI.

ART. 86

Cheltuielile curente și de capital ale CNCCI, CJCCI/CMBCCI se asigură din bugetele instituțiilor care administrează spațiile în care acestea funcționează.

ART. 87

(1) În situații de protecție civilă care vizează intervenția la situații de urgență, dezastre, managementul consecințelor acțiunilor asociate amenințărilor hibride sau asimetrice, coordonarea unitară a acțiunii tuturor forțelor implicate în intervenție se realizează de către comandantul acțiunii, care este desemnat la nivel național, județean sau al Municipiului București, în funcție de natura și gravitatea evenimentului și de mărimea categoriilor de forțe concentrate.

(2) Desemnarea și competențele comandantului acțiunii și comandantului intervenției se stabilesc prin hotărârea Guvernului privind managementul tipurilor de risc.

(3) În cazul în care comandantul acțiunii este șeful Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă sau persoana desemnată de acesta, gestionarea operațională a situațiilor de protecție civilă la nivel național se realizează prin Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

ART. 88

(1) Serviciile profesionale pentru situații de urgență, denumite în continuare servicii de urgență profesionale, constituite ca servicii deconcentrate, care funcționează ca inspectorate județene și al Municipiului București, asigură în zonele de competență coordonarea, îndrumarea și controlul activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă.

(2) În cadrul serviciilor de urgență profesionale se organizează inspecții de prevenire, centre operaționale și alte structuri adecvate pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, încadrate cu personal specializat pe tipuri de riscuri, în comunicații, informatică și relații publice.

(3) Centrele operaționale îndeplinesc permanent funcțiile de monitorizare, evaluare, înștiințare, avertizare, pre-alarmare, alertare și coordonare tehnică operațională.

(4) Serviciile de urgență profesionale, prin centrele operaționale, asigură secretariatele tehnice permanente ale comitetelor județene și al Comitetului Municipiului București pentru Situații de Protecție Civilă.

(5) Serviciile de urgență profesionale asigură potrivit competențelor legale, în unitățile administrativ-teritoriale în care funcționează, cooperarea în domeniile protecției civile, apărării împotriva incendiilor și gestionării situațiilor de protecție civilă.

ART. 89

Serviciile de urgență profesionale au următoarele atribuții principale:

- a) Organizează și desfășoară activități specifice de prevenire a situațiilor de protecție civilă;
- b) Participă la identificarea, înregistrarea și evaluarea tipurilor de risc și a factorilor determinanți ai acestora și întocmesc schemele cu riscurile teritoriale din zonele de competență, pe care le supun aprobării prefectilor;
- c) Exerciță coordonarea, îndrumarea și controlul tehnic de specialitate al activităților de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă;
- d) Acordă asistență tehnică de specialitate privind gestionarea situațiilor de protecție civilă;
- e) Monitorizează prin centrele operaționale evoluția situațiilor de protecție civilă și informează operativ prefectii și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență;
- f) Planifică, organizează și desfășoară pregătirea pentru răspuns, în cazul situațiilor de protecție civilă, a subunităților de intervenție din subordine;
- g) Fac propuneri comitetelor pentru situații de protecție civilă și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență privind gestionarea și managementul situațiilor de protecție civilă;
- h) Urmăresc aplicarea regulamentelor privind gestionarea situațiilor de protecție civilă și a planurilor de intervenție și de cooperare specifice tipurilor de riscuri;
- i) Asigură transmiterea operativă a deciziilor, dispozițiilor și ordinelor și urmăresc menținerea legăturilor de comunicații între centrele operaționale și operative implicate în gestionarea situațiilor de protecție civilă, precum și cu dispeceratele integrate pentru apeluri de urgență și cu dispeceratele proprii serviciilor și forțelor care intervin în acest scop;
- j) Centralizează solicitările de resurse necesare pentru îndeplinirea funcțiilor de sprijin pe timpul situațiilor de protecție civilă și le înaintează organismelor și organelor abilitate;
- k) Gestionează baza de date referitoare la situațiile de protecție civilă din zonele de competență;
- l) Îndeplinesc orice alte atribuții și sarcini privind gestionarea situațiilor de protecție civilă, prevăzute de lege sau stabilite de organismele și organele abilitate.

Capitolul VII

Atribuții ale autorităților administrației publice

ART. 90

(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură stabilirea și integrarea măsurilor de protecție civilă în planurile și programele de dezvoltare economico-socială ce se elaborează la nivel național, județean și local și urmăresc realizarea acestora.

(2) Măsurile și acțiunile de protecție civilă se planifică și se execută prioritar de către toate autoritățile administrației publice centrale și locale, potrivit competențelor acestora.

(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale poartă întreaga răspundere pentru asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației afectate de situațiile de protecție civilă.

(4) Asigurarea condițiilor prevăzute la alin. (3) se realizează prin serviciile de urgență, furnizorii de utilități publice, instituții și operatori economici, inclusiv prin utilizarea, în condițiile legii, a bunurilor din rezervele de stat și a serviciilor și bunurilor puse la dispoziție de organizații neguvernamentale române sau de comunitățile locale și populația din zonele neafectate, de state și organizații străine ori cu caracter internațional.

ART. 91

Guvernul exercită următoarele atribuții principale:

- a) Aprobă strategia națională a protecției civile și actele normative specifice, potrivit competenței;
- b) Analizează periodic și ori de câte ori situația o impune activitatea de protecție civilă;
- c) Propune, potrivit legii, Președintelui României instituirea și încetarea stării de urgență;
- d) Încheie acorduri internaționale în domeniul protecției civile;
- e) Asigură includerea în bugetul de stat anual a fondurilor necesare pentru finanțarea activității de protecție civilă pentru încadrare cu personal și dotare cu tehnică, operaționalizarea și dotarea punctelor de comandă/conducere și coordonare a intervenției, sistemului de înștiințare-alarmare, sistemului de adăpostire, modernizarea și funcționarea poligoanelor și centrelor de antrenament și pregătire, precum și alte nevoi din domeniul protecției civile;
- f) Adoptă hotărâri prin care se acordă ajutoare de urgență și despăgubiri persoanelor fizice și juridice afectate;
- g) Asigură, la nevoie, suplimentarea fondurilor necesare instituțiilor organizatoare/participante la exerciții și aplicații de protecție civilă cu caracter internațional, organizate pe teritoriul național sau în afara acestuia;
- h) Solicită, la nevoie, prin ministerul afacerilor interne, sprijin/asistență internațională;
- i) Aprobă acordarea de asistență internațională, prin ministerul afacerilor interne, în urma solicitărilor statelor afectate de dezastre;
- j) Asigura finanțarea misiunilor de protecție civilă desfășurate în afara teritoriului național.

ART. 92

(1) Ministerele, autoritățile publice autonome și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale exercită următoarele atribuții principale:

- a) Stabilesc atribuțiile ce revin structurilor proprii;
- b) Elaborează planuri și programe privind protecția civilă în domeniul propriu de competență;
- c) Asigură resursele necesare intervenției, inclusiv pentru constituirea modulelor de protecție civilă, independent sau în cooperare cu alte instituții, potrivit specializării și competențelor;
- d) Constituie capacități operaționale de intervenție, pe care, în caz de necesitate, le pun la dispoziția comitetelor pentru situații de protecție civilă;
- e) Inițiază programe sau teme de cercetare în domeniu;
- f) Constituie baza de date specifică domeniului propriu de activitate, necesară protecției civile;
- g) Asigură participarea reprezentanților, a experților și a specialiștilor la activitățile Comitetului Național pentru Situații de Protecție Civilă;
- h) Pun la dispoziția IGSU personal calificat în vederea constituirii echipelor de specialiști/experti pentru investigare/evaluare post-eveniment sau personalul necesar intervenției, după caz, precum și personalul calificat necesar în centrele de conducere și coordonare a intervenției;
- i) Pun la dispoziția Comitetului Național datele și informațiile solicitate în scopul elaborării strategiei naționale de protecție civilă, a planurilor și programelor de protecție civilă, precum și IGSU pentru constituirea bazei de date proprii;
- j) Asigură gestionarea tipurilor de riscuri specifice și îndeplinirea funcțiilor de sprijin prin structuri specifice domeniilor de competență, potrivit legii. Organizarea și funcționarea acestor structuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Ministerul Apărării Naționale planifică și execută măsurile de protecție civilă, potrivit organizării și planurilor specifice proprii și planurilor comune cu alte ministere.

ART. 93

(1) Ministerul Afacerilor Interne exercită, următoarele atribuții principale:

- a) Elaborează și prezintă Guvernului, spre aprobare, proiectul de strategie națională a protecției civile;
- b) Elaborează proiecte de acte normative specifice și le avizează pe cele cu impact în domeniul protecției civile;
- c) Coordonează activitățile de protecție prin evacuare și adăpostire a personalului autorităților administrației publice centrale și locale, instituțiilor publice, operatorilor economici și a populației, în situații de protecție civilă, potrivit planurilor întocmite;
- d) Stabilește autoritățile administrației publice centrale și locale care au obligativitatea amenajării punctelor de comandă și/sau spațiile de adăpostire, după caz;
- e) Analizează periodic, împreună cu autoritățile administrației publice centrale, stadiul realizării măsurilor necesare a fi luate în situații de protecție civilă;
- f) Elaborează și aprobă prin ordin al ministrului norme metodologice pentru întocmirea planurilor de urgență internă și externă a operatorilor economici;
- g) Organizează și conduce exerciții de specialitate;
- h) Coordonează acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor situațiilor de protecție civilă;
- i) Colaborează cu organisme internaționale de specialitate;
- j) Coordonează, prin Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă sau, după caz, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență constituirea modulelor specializate de protecție civilă care sunt destinate misiunilor de protecție civilă în afara teritoriului național, asigură conducerea acestora și stabilește, de comun acord cu instituțiile care contribuie cu personal și tehnică de specialitate, modul de asigurare a sustenabilității acestora.
- k) asigura participarea în afara teritoriului național a structurilor de intervenție proprii, cu personalul, tehnica, echipamentele și în timpii operativi asumați, potrivit planurilor de intervenție comună/acordurilor încheiate.

(2) IGSU este autoritate de stat în domeniul protecției civile și îndeplinește rolul de punct național de contact în relațiile cu organisme internaționale de profil.

(3) Controlul de stat în domeniul protecției civile se realizează prin activități de reglementare, avizare, autorizare, atestare, recunoaștere, verificare și control și se exercită prin personalul nominalizat la nivelul IGSU, respectiv prin cel din cadrul ISU, în scopul aplicării unitare a prevederilor legale pe întreg teritoriul României.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (3), autoritățile publice centrale și locale vor pune la dispoziție, la solicitare, specialiști, potrivit competențelor.

ART. 94

(1) Prefectul are următoarele atribuții principale:

- a) Aprobă planurile operative și de pregătire pe linia protecției civile și a altor activități desfășurate la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- b) Urmărește îndeplinirea măsurilor de protecție civilă la nivelul unității administrativ-teritoriale;
- c) Asigură, prin acord, legalitatea declarării stării de alertă la nivelul unei unități administrativ-teritoriale;
- d) Aprobă schema cu riscurile teritoriale întocmită de ISU;
- e) Asigură condiții pentru buna desfășurare și integrarea activității forțelor de intervenție din alte județe sau a echipelor internaționale, după caz, sosite în unitatea administrativ-teritorială în scopul limitării și înlăturării efectelor dezastrelor;
- f) Prezintă Consiliului județean sau Consiliului General al Municipiului București, după caz, propuneri de completare a sistemului de înștiințare și alarmare a populației, a fondului de adăpostire, a bazei materiale și alte măsuri de protecție a populației, a bunurilor materiale, a valorilor culturale și a mediului;
- g) Exerciță controlul aplicării măsurilor în situațiile de protecție civilă.

(2) În condițiile declarării/instituirii Stării de mobilizare, Stării de război, Stării de asediu, Stării de urgență sau a Stării de alertă, solicită autorităților locale mobilizarea fondului de intervenție în situații de urgență, la dispoziția prefectului, pentru asigurarea/achiziționarea unor servicii și bunuri de strictă necesitate în vederea realizării măsurilor de protecție civilă.

(3) În contextul alin. (2), propune comitetului pentru situații de urgență județean/Municipiului București tipul și cantitățile de bunuri/servicii necesare, care le va aproba cu votul favorabil a 2/3 din membrii prezenți.

(4) Coordonează nemijlocit, cu sprijinul tehnic de specialitate al ISU, evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă, precum și primirea celei care se evacuează pe teritoriul județului, potrivit planurilor existente sau hotărârii Comitetului Național.

(5) Asigură, la nivel județean/Municipiul București, în colaborare cu autoritățile locale/sectoare ale Municipiului București, evaluarea și centralizarea solicitărilor de ajutoare și despăgubiri în situații de protecție civilă, precum și distribuirea celor primite

(6) Dispune măsuri pentru asigurarea ordinii publice în zona sinistrată/evacuată sau, după caz, alte măsuri cu caracter tehnico-organizatoric.

ART. 95

Primarul are următoarele atribuții principale:

- a) Propune consiliului local structura organizatorică de protecție civilă;
- b) Propune consiliului local dimensionarea și completarea/modernizarea sistemului de avertizare-alarmare a populației în funcție de dezvoltarea urbanistică a localității;
- c) Aduce la îndeplinire hotărârile consiliului local în domeniul protecției civile;
- d) Aprobă, potrivit cadrului procedural existent, planurile operative și de pregătire;
- e) Propune consiliului local aprobarea fondurilor necesare realizării măsurilor de protecție civilă;
- f) Participă, potrivit competențelor, la exercițiile de protecție civilă și la celelalte activități de pregătire privind protecția civilă;
- g) Coordonează activitatea serviciilor de urgență voluntare;
- h) Aprobă planurile de cooperare cu localitățile învecinate și organismele neguvernamentale;
- i) Dispune măsuri privind menținerea în stare de operativitate a punctelor de comandă și a adăposturilor publice de protecție civilă și controlează modul de întreținere al acestora; identifică spațiile de adăpostire ce se pot amenaja în situații de protecție civilă;
- j) Urmărește realizarea, întreținerea și funcționarea legăturilor de comunicații pentru înștiințare și acționarea centralizată a mijloacelor de avertizare și alarmare în situații de protecție civilă, asigurând integrarea mijloacelor de avertizare-alarmare existente la nivelul localității/Municipiului București în sistemul de înștiințare, avertizare și alarmare al județului/Municipiului București;
- k) Răspunde de avertizarea și alarmarea, protecția și pregătirea populației pentru situațiile de protecție civilă;
- l) Stabilește, de comun acord cu ISU, procedura de cooperare cu operatorii economici sursă de risc, deținători de sirene de alarmare, pentru acționarea acestora în situații de protecție civilă, altele decât cele generate ori în legătură cu activitatea operatorilor economici respectivi;
- m) Solicită asistență tehnică și sprijin pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă;
- n) Exerciță controlul aplicării măsurilor de protecție civilă în plan local;
- o) Asigură evaluarea și centralizarea solicitărilor de ajutoare și despăgubiri în situații de protecție civilă, precum și distribuirea celor primite;
- p) Coordonează nemijlocit evacuarea populației din zonele afectate de situațiile de protecție civilă și, după caz, primirea celei care se evacuează pe teritoriul localității, potrivit planurilor existente sau hotărârii Comitetului Național, și stabilește măsurile necesare pentru hrănirea, cazarea, asistența medicală și asigurarea cu produse de primă necesitate a populației evacuate;
- q) Dispune măsuri pentru asigurarea ordinii publice în zona sinistrată;

r) Cooperează cu primarii localităților sau ai sectoarelor limitrofe, după caz, în probleme de interes comun;

s) Gestionează, depozitează, întreține și conservă tehnica, aparatura și materialele de protecție civilă, prin serviciile de specialitate subordonate și asigură constituirea la nivel local a unor depozite cu echipamente, materiale de primă necesitate pentru populația sinistrată/evacuată care să asigure necesarul pentru minim 5% din populația localității.

ART. 96

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență are următoarele atribuții principale:

a) Analizează, evaluează și monitorizează tipurile de risc, efectuează prognoze asupra evoluției acestora în scopul identificării stărilor potențial generatoare de situații de protecție civilă, propunând totodată măsuri pentru avertizarea populației și prevenirea agravării situației;

b) Asigură coordonarea aplicării unitare, pe întreg teritoriul țării, a măsurilor și acțiunilor de prevenire și gestionare a situațiilor de protecție civilă;

c) Asigură informarea operativă a ministrului afacerilor interne și a instituțiilor interesate asupra stărilor potențial generatoare de situații de protecție civilă sau producerii situațiilor de protecție civilă în teritoriu, printr-un sistem informațional propriu;

d) Coordonează derularea programelor naționale de pregătire în domeniul apărării împotriva dezastrelor;

e) Coordonează activitățile de prevenire și de intervenție desfășurate de serviciile publice comunitare profesionale, precum și constituirea grupelor operative pentru coordonarea și sprijinul răspunsului în situații de protecție civilă în zonele grav afectate;

f) Transmite și urmărește îndeplinirea deciziilor Comitetului Național;

g) Asigură informarea populației prin mass-media despre iminența amenințării ori producerea situațiilor de protecție civilă, precum și asupra măsurilor întreprinse pentru limitarea sau înlăturarea efectelor acestora;

h) Asigură coordonarea tehnică și de specialitate a centrelor operaționale și a centrelor operative și asigură menținerea permanentă a fluxului informațional cu acestea;

i) Cooperează cu organisme de profil pe plan internațional, pe baza convențiilor la care statul român este parte, și urmărește respectarea acestor convenții în domeniul situațiilor de protecție civilă;

j) Avizează și propune Comitetului Național, spre aprobare, planurile de intervenție, de cooperare sau de asistență tehnică cu alte structuri ori organizații internaționale, în vederea îmbunătățirii managementului în astfel de situații;

k) Constituie și gestionează baza de date cu privire la situațiile de protecție civilă și pune la dispoziția instituțiilor interesate datele și informațiile solicitate;

l) Avizează regulamentele privind gestionarea situațiilor de urgență specifice tipurilor de risc, elaborate de comitetele ministeriale, și le prezintă spre aprobare;

m) Acordă asistență tehnică de specialitate autorităților publice centrale și locale privind gestionarea situațiilor de protecție civilă;

n) Propune ministrului afacerilor interne participarea cu forțe și mijloace la înlăturarea efectelor situațiilor de protecție civilă, cu preponderență cele în situații de dezastre, în afara teritoriului țării, potrivit tratatelor, acordurilor și înțelegerilor internaționale la care România este parte;

o) Coordonează planificarea resurselor necesare gestionării situațiilor de protecție civilă la nivel național;

p) Elaborează rapoarte și alte documente pentru informarea Comitetului Național, Primului-ministru, Consiliului Suprem de Apărare a Țării, Președintelui României și comisiilor de specialitate ale Parlamentului;

q) Cooperează cu celelalte organe ale statului abilitate în managementul stării de urgență, stării de asediu sau al altor stări excepționale;

r) Funcționează ca punct național de contact în relațiile cu organismele și organizațiile internaționale guvernamentale și neguvernamentale cu responsabilități în domeniul situațiilor de protecție civilă;

s) Elaborează Regulamentul-cadru privind organizarea, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor, centrelor operaționale și centrelor operative pentru situații de protecție civilă;

t) Informează Colegiul Ministerului Afacerilor Interne asupra activității desfășurate;

u) Coordonează, pe teritoriul național, activitatea forțelor internaționale solicitate în sprijin pentru rezolvarea situațiilor de protecție civilă, îndeosebi în domeniul înlăturării efectelor distructive ale dezastrelor, în conformitate cu prevederile legii române;

v) Îndeplinește orice alte atribuții stabilite de Comitetul Național sau de Primul-ministru privind managementul situațiilor de protecție civilă și prin regulamentul propriu de organizare și funcționare.

ART. 97

Instituțiile cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale au obligația, potrivit competențelor lor, să transmită Inspectoratului General pentru Situații de Urgență sau, după caz, direct ministrului afacerilor interne ori primului-ministru datele și informațiile referitoare la situațiile potențial generatoare de situații de protecție civilă, precum și despre evoluția și consecințele acestora.

ART. 98

Inspectoratul General pentru Situații de Urgență asigură transmiterea deciziilor luate de Guvern sau de Comitetul Național către autoritățile administrației publice centrale și locale, în vederea gestionării, în mod unitar, a situațiilor de protecție civilă.

Capitolul VII

Drepturile și obligațiile cetățenilor

SECȚIUNEA 1

Drepturi

ART. 99

Cetățenii au dreptul să încheie contracte de voluntariat pentru încadrarea în serviciile de urgență profesionale sau voluntare, cu reprezentanții autorităților administrației publice locale. Statutul personalului voluntar din serviciile de urgență voluntare se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne prin IGSU.

ART. 100

(1) Cetățenii care au suferit pagube ca urmare a efectelor unei situații de protecție civilă ori ca urmare a executării intervenției de către serviciile de urgență au dreptul la ajutoare de urgență, după caz.

(2) Ajutoarele de urgență se acordă:

a) Din fondurile prevăzute în bugetul local sau județean cu această destinație;

b) Din fondurile aprobate prin hotărâre a Guvernului, pe baza actului de constatare întocmit de organele competente;

c) Pentru locuințele afectate, avariate sau distruse, în condițiile stabilite de lege, de către societățile de asigurare constituite în Poolul de Asigurare împotriva Dezastrelor Naturale.

ART. 101

Personalul serviciilor de urgență voluntare și cetățenii, care au calitatea de voluntar, care participă la acțiuni preventive și de intervenție pentru limitare, recuperare și reabilitare pe timpul situațiilor de protecție civilă au dreptul la compensații bănești, drepturi sociale și alte facilități stabilite în Statutul personalului voluntar.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligații

ART 102

(1) Cetățenii trebuie să fie pregătiți să ia măsuri de protecție adecvate în cazul apariției unei situații de protecție civilă. Cetățenii trebuie să cunoască tipurile de risc care se pot manifesta în zona comunității, recomandările serviciilor de urgență pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, precum și măsurile ce pot fi dispune în astfel de situații.

(2) Cetățenii români, rezidenții și persoanele fără cetățenie română, sunt obligați:

a) Să îndeplinească cerințele prevăzute de legislația română în domeniul protecției civile și apărării împotriva incendiilor;

b) Să respecte măsurile de siguranță în viața de zi cu zi și de la locul de muncă, de mediu, precum și cerințele de sănătate și securitate;

c) Să respecte recomandările și să urmeze indicațiile personalului serviciilor de urgență/echipelor de intervenție/persoană investită cu exercitarea autorității;

d) Să sprijine, din proprie inițiativă sau la solicitare, în măsura în care este posibil, acțiunea personalului serviciilor de urgență/echipelor de intervenție/persoană investită cu exercitarea autorității, pentru îndeplinirea misiunilor de salvare și a altor lucrări urgente;

e) Să cunoască modul în care este avertizată comunitatea în situații de protecție civilă;

f) Să îndeplinească alte atribuții și obligații legate de situații de protecție civilă, în conformitate cu legislația din România.

(3) Cetățenii sunt obligați:

a) Să respecte și să aplice normele și regulile de protecție civilă stabilite de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și de conducătorii instituțiilor publice, ai agenților economici ori ai organizațiilor neguvernamentale, după caz;

b) Să ducă la îndeplinire măsurile de protecție civilă dispuse, în condițiile legii, de autoritățile competente sau de personalul investit cu exercițiul autorității publice din cadrul serviciilor publice de urgență;

c) Să informeze autoritățile sau serviciile de urgență abilitate, prin orice mijloace, inclusiv telefonic, prin apelarea numărului 112, despre iminența producerii sau producerea oricărei situații de protecție civilă despre care iau cunoștință;

d) Să asigure întreținerea adăposturilor aflate în proprietate/administrare/chirie și menținerea în stare de operativitate;

e) Să participe la pregătirea de protecție civilă la locul unde își desfășoară activitatea;

f) Să-și asigure mijloacele individuale de protecție, trusa sanitară, rezerva de alimente și apă, precum și alte materiale de primă necesitate pentru protecția familiilor lor, potrivit tipurilor de risc ce se pot manifesta în zona în care locuiesc;

g) Să permită necondiționat, în situații de protecție civilă, accesul forțelor și mijloacelor de intervenție în incinte sau pe terenuri proprietate privată;

h) Să permită instalarea mijloacelor de alarmare pe clădirile proprietate privată sau aparținând asociațiilor de locatari sau proprietari, după caz, fără plată, precum și accesul persoanelor autorizate, în vederea întreținerii acestora;

i) Să efectueze evacuarea din zonele afectate sau posibil a fi afectate de producerea unei situații de protecție civilă, potrivit măsurilor dispuse și aduse la cunoștință de către autoritățile abilitate;

j) Să efectueze adăpostirea în situații de protecție civilă, potrivit celor dispuse și aduse la cunoștință de către autoritățile abilitate;

k) Să solicite avizele și autorizațiile privind protecția civilă, în cazurile prevăzute de lege.

(2) Îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) revine, corespunzător situației în care se găsesc, și cetățenilor străini care desfășoară activități, au reședința sau se află în tranzit, după caz, pe teritoriul României.

(3) Cetățenii declarați inapți de muncă din motive medicale sunt scutiți, pe timpul intervenției în sprijinul forțelor de protecție civilă, de prestarea de servicii ori de participarea la executarea de lucrări, evacuarea de bunuri și altele asemenea, care presupun efort fizic.

ART. 103

(1) Persoanele juridice de drept public sau privat, denumite în continuare persoane juridice, sunt obligate să respecte reglementările tehnice și să ia măsuri de protecție a salariaților în cazul apariției unei situații de protecție civilă. Persoanele juridice trebuie să cunoască tipurile de risc care se pot manifesta în zona comunității și în zona de competență, recomandările serviciilor de urgență pentru gestionarea situațiilor de protecție civilă, precum și măsurile ce pot fi dispune în astfel de situații.

(2) Persoanele juridice sunt obligate:

a) Să îndeplinească cerințele prevăzute de legislația română în domeniul protecției civile, și apărării împotriva incendiilor;

b) Să asigure salariaților timpul necesar pentru instruirea în domeniul protecției civile, să dispună rolul și responsabilitățile salariaților la apariția unei situații de protecție civilă sau la primirea unei avertizări privind o stare potențial generatoare de situații de protecție civilă;

c) Să respecte regulile și procedurile stabilite la manifestarea unei situații de protecție civilă;

d) Să sprijine, din proprie inițiativă sau la solicitare, în măsura în care este posibil, acțiunea personalului serviciilor de urgență/echipelor de intervenție/persoană investită cu exercitarea autorității pentru îndeplinirea misiunilor de salvare și a altor lucrări urgente;

e) Să verifice pregătirea salariaților în managementul situațiilor de protecție civilă;

f) Să permită accesul necondiționat al forțelor de intervenție ale serviciilor de urgență la producerea unei situații de protecție civilă în zona de competență.

Capitolul IX

Pregătirea pentru protecția civilă

ART. 104

(1) Pregătirea pentru protecția civilă cuprinde:

a) Pregătirea personalului autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniul protecției civile;

b) Pregătirea populației și salariaților;

c) Pregătirea teritoriului.

(2) Pregătirea pentru protecția civilă este obligatorie pentru toate persoanele fizice și juridice și are caracter permanent.

(3) Planificarea, organizarea și desfășurarea pregătirii pentru protecția civilă se reglementează prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

SECȚIUNEA 1

Pregătirea personalului autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniul protecției civile

ART. 105

Pregătirea personalului autorităților și instituțiilor cu responsabilități în domeniul protecției civile cuprinde pregătirea serviciilor de urgență și a altor structuri cu atribuții privind protecția civilă, pregătirea personalului cu funcții de conducere pe linia protecției civile, precum și a personalului de specialitate.

ART. 106

(1) Pregătirea profesională a serviciilor de urgență și a altor structuri cu atribuții privind protecția civilă, incluzând și pregătirea resurselor pentru intervenție, se realizează pe baza programelor anuale, aprobate de șefii acestora.

(2) Planificarea exercițiilor de cooperare privind protecția civilă la care participă, potrivit specificului acestora, serviciile de urgență, forțele de protecție și sprijin, precum și populația se aprobă de prefect, primar sau de ministrul afacerilor interne, după caz.

(3) În documentele de planificare a pregătirii privind protecția civilă se prevăd și resursele materiale și financiare necesare, precum și cine le asigură.

ART. 107

(1) Inițierea, calificarea, perfecționarea sau specializarea conducătorilor structurilor specializate de protecție civilă, a șefilor serviciilor de urgență voluntare și private, a personalului de specialitate în domeniul protecției civile, precum și a altor persoane cu atribuții în acest domeniu se realizează prin cursuri, convocări sau instructaje și se desfășoară în Centrul Național de Perfecționare a Pregătirii pentru Managementul Situațiilor de Protecție Civilă și în centrele zonale ale acestuia, precum și în Institutul Național de Administrație sau în alte instituții de formare de profil.

(2) Organizarea și funcționarea centrelor zonale de pregătire se reglementează prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Programele de pregătire în domeniul protecției civile care se adresează categoriilor de personal organizate de alte entități decât cele din subordinea IGSU, se supun avizării de specialitate a conducătorilor acestora.

(4) Pregătirea pentru protecția civilă în instituțiile de învățământ este obligatorie și se desfășoară pe baza tematicilor avizate de IGSU.

ART. 108

Formarea inițială și continuă a personalului serviciilor de urgență profesioniști se realizează în instituțiile de învățământ de profil din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, a Ministerului Apărării Naționale, precum și în alte unități/centre/baze de pregătire abilitate, din țară și din străinătate.

SECȚIUNEA a 2-a

Pregătirea populației și salariaților

ART. 109

(1) Informarea și educarea preventivă a populației privind protecția civilă sunt obligatorii și se asigură prin instituțiile de învățământ, educație de toate gradele, mijloacele de informare în masă și serviciile profesioniști și voluntare pentru situații de protecție civilă sau, după caz, alte structuri constituite la nivel local.

(2) Ministerul Educației Naționale, în colaborare cu IGSU, stabilește, prin protocol, temele și activitățile practic-aplicative de educație privind protecția civilă, care se includ în programele de învățământ, precum și în planurile activităților extrașcolare.

(3) Societățile publice și private, naționale și locale, de radio și televiziune, precum și presa scrisă sau on-line sunt obligate să asigure prezentarea în emisiunile, respectiv în știrile și reportajele acestora, a riscurilor potențiale, măsurilor preventive și a modului de acțiune și comportare a populației pe timpul situațiilor de protecție civilă.

(4) La informarea și educarea preventivă a populației privind protecția civilă pot participa și organizațiile neguvernamentale de interes public sau după caz utilitate publică potrivit statutelor și specificului activităților acestora.

ART. 110

(1) Instruirea salariaților privind protecția civilă se asigură sistematic, de regulă împreună cu instructajele de prevenire și stingere a incendiilor, în condițiile stabilite prin dispozițiile generale elaborate de IGSU și aprobate de ministrul afacerilor interne.

(2) Participarea salariaților la instruire constituie sarcină de serviciu.

ART. 111

Periodic, pe baza planurilor și a programelor de pregătire și cu aprobarea primarului localității, se efectuează exerciții de alarmare publică.

SECȚIUNEA a 3-a

Pregătirea teritoriului

ART. 112

(1) Pregătirea teritoriului pentru protecția civilă cuprinde ansamblul de măsuri și acțiuni stabilite și realizate într-o concepție unitară pentru asigurarea protecției populației, bunurilor materiale și patrimoniului național, precum și pentru asigurarea viabilității infrastructurii critice, împotriva efectelor situațiilor de protecție civilă.

(2) Pregătirea teritoriului pentru protecția civilă care vizează acțiunile de protecție prin înștiințare, avertizare, alarmare și adăpostire se realizează prin măsuri de planificare, proiectare, execuție, exploatare și întreținere a sistemelor și amenajărilor specifice și se includ în programele de pregătire a teritoriului pentru apărare, elaborate și avizate conform legii.

(3) Se interzice emiterea autorizațiilor de construire, precum și realizarea construcțiilor sau amenajărilor de orice fel, în zonele cu risc de inundații, alunecări sau prăbușiri de teren, stabilite prin planurile de analiză și acoperire a riscurilor, elaborate potrivit legii.

ART. 113

(1) Asigurarea viabilității infrastructurii critice, împotriva efectelor situațiilor de protecție civilă și ale conflictelor militare se realizează pe baza unei concepții naționale aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) În cadrul Ministerului Afacerilor Interne se organizează Centrul de coordonare a protecției infrastructurii critice care va asigura și punctul național de contact în relația cu statele membre ale Uniunii Europene, Comisia Europeană, Organizația Tratatului Atlanticului de Nord și alte structuri internaționale, precum și managementul rețelei CIWIN (Rețeaua Europeană de Informare și Avertizare privind Infrastructurile Critice) la nivel național.

Capitolul X

Obligațiile conducătorilor instituțiilor publice, operatorilor economici, proiectanților, constructorilor, beneficiarilor și salariaților

ART. 114

(1) Conducătorii instituțiilor publice și managerii operatorilor economici, indiferent de forma de proprietate, au următoarele obligații principale:

a) Asigură identificarea, monitorizarea și evaluarea factorilor de risc specifici, generatori de situații de protecție civilă;

b) Stabilesc și urmăresc îndeplinirea măsurilor și a acțiunilor de prevenire, pregătire și răspuns, în funcție de prevederile planului de analiză și acoperire a riscurilor;

c) Organizează și dotează, pe baza criteriilor de performanță elaborate de IGSU, servicii de urgență private și stabilesc regulamentul de organizare și funcționare a acestora ori încheie convenții sau contracte cu alte servicii de urgență voluntare ori private, care dispun de forțe și mijloace capabile să intervină operativ și eficiente în cazul situațiilor de protecție civilă;

d) Participă la exerciții în situații de protecție civilă și conduc nemijlocit acțiunile de alarmare, evacuare și intervenție desfășurate de unitățile proprii;

e) Asigură gratuit forțelor de intervenție chemate în sprijin în situații de protecție civilă echipamentele, substanțele, mijloacele și antidoturile adecvate riscurilor specifice;

f) Asigură alarmarea populației din zona de risc creată ca urmare a activităților proprii desfășurate, informând despre aceasta ISU, comitetul local și cel județean pentru situații de protecție civilă;

g) Asigură echipamentele necesare interconectării mijloacelor de avertizare-alarmare pentru realizarea acționării centralizate a acestora;

h) Asigură cooperarea cu autoritățile administrației publice județene/Municipiului București și locale pentru acționarea sirenelor de avertizare-alarmare publică de către primării și/sau ISU.

i) Prevăd, anual, în bugetul propriu, fonduri pentru cheltuieli necesare desfășurării activităților de protecție civilă;

j) Informează persoanele și organismele competente asupra factorilor de risc și le semnalează, de îndată, cu privire la iminența producerii sau producerea unei situații de protecție civilă la nivelul instituției sau operatorului economic;

k) Stabilesc și transmit, către transportatorii, distribuitorii și utilizatorii produselor, regulile și măsurile de protecție specifice, corelate cu riscurile previzibile la utilizare, manipulare, transport și depozitare;

l) Încheie contracte, convenții sau protocoale de cooperare cu alte servicii de urgență private sau voluntare;

m) Mențin în stare de funcționare mijloacele de înștiințare, avertizare-alarmare, adăposturile de protecție civilă și mijloacele tehnice proprii, destinate adăpostirii sau intervenției, țin evidența acestora și le verifică periodic;

n) Asigură pregătirea personalului cu atribuții în domeniul protecției civile;

o) Îndeplinesc alte obligații și măsuri stabilite, potrivit legii, de către organismele și organele abilitate.

(2) Conducătorii instituțiilor publice și ai operatorilor economici, indiferent de forma de proprietate, sunt obligați să permită instalarea, fără plată, a mijloacelor de alarmare pe clădirile proprii.

(3) Operatorii economici a căror activitate prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase se supun și prevederilor legislației specifice.

ART. 115

Persoanele fizice sau juridice care dețin imobile în indiviziune sau le utilizează în comun sunt obligate să coopereze pentru îndeplinirea măsurilor de protecție civilă pentru întregul imobil sau ansamblu de imobile.

ART. 116

(1) Proiectanții, constructorii și beneficiarii de investiții au următoarele obligații:

a) Să prevadă în documentațiile tehnice ale investițiilor măsurile specifice, echipamentele și dotările necesare, conform normativelor în vigoare, și să asigure realizarea lor înainte de darea în exploatare a investiției;

b) Să obțină toate avizele, autorizațiile și acordurile privind protecția civilă, conform legii, și să urmărească realizarea măsurilor stabilite în cuprinsul acestora;

c) Să evalueze riscul seismic al zonei în care se execută lucrările și să întocmească proiectul, respectiv să execute construcția sau instalația conform gradului de risc seismic evaluat.

(2) În toate fazele de cercetare, proiectare, execuție și pe întreaga lor durată de existență, construcțiile și amenajările, echipamentele, utilajele și instalațiile tehnologice pentru autorizare în domeniul protecției civile se supun unei examinări sistematice și calificate pentru identificarea, evaluarea și controlul riscurilor, în condițiile prevăzute de reglementările specifice.

(3) Obligația executării activităților prevăzute la alin. (2) revine persoanelor care concură la proiectarea, realizarea, exploatarea, întreținerea, repararea construcțiilor, a echipamentelor și a instalațiilor tehnologice, potrivit obligațiilor și răspunderilor prevăzute de lege.

(4) Metodologia privind identificarea, evaluarea și controlul riscurilor se elaborează de IGSU, se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor interne și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 117

Salariații au următoarele drepturi și obligații:

a) Să beneficieze, în mod gratuit, de echipament de protecție individuală, de tratament medical și antidoturi, dacă sunt încadrați la agenți economici sau instituții cu surse de risc nuclear, chimic sau biologic;

b) Să beneficieze de măsurile de protecție socială prevăzute prin lege pentru perioadele de întrerupere a activității, impuse de situațiile de protecție civilă;

c) Să respecte normele, regulile și măsurile de protecție civilă stabilite;

d) Să participe la instruirii, exerciții și la alte forme de pregătire specifică.

Capitolul XI

Asigurarea materială și financiară

SECȚIUNEA 1

Asigurarea materială

ART. 118

Autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice și operatorii economici au obligația să planifice și să realizeze asigurarea materială și financiară a protecției civile, potrivit legii.

ART. 119

(1) Înzestrarea și dotarea IGSU și a structurilor subordonate cu tehnică, aparatură și materiale specific militare se asigură de Ministerul Afacerilor Interne, pe baza normelor de înzestrare și dotare aprobate de ministrul afacerilor interne.

(2) Dotarea structurilor de protecție civilă, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se efectuează pe baza normelor elaborate de persoanele juridice care au constituit aceste structuri, avizate de ISU/București-Ilfov și aprobate de prefect.

ART. 120

(1) În vederea asigurării resurselor suplimentare de materiale necesare pe timpul stării de alertă, în depozitele IGSU și structurilor care asigură coordonarea operațională a acțiunilor de intervenție, precum și la nivelul unităților administrativ teritoriale de nivel județ/sectoare ale Municipiului București se constituie stocuri de răspuns la dezastre

(2) Componenta minimă a stocurilor de răspuns la dezastre se stabilește pe baza criteriilor emise de Departamentul pentru Situații de Protecție Civilă și Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, aprobate prin hotărâre a Guvernului în termen de 180 de zile de la aprobarea prezentei legi.

(3) La declararea stării de alertă la nivelul unităților administrativ-teritoriale de nivel județ/sectoare ale Municipiului București, șeful Departamentului pentru Situații de Protecție Civilă poate dispune, prin dispoziție scrisă, utilizarea resurselor suplimentare constituite ca stocuri de răspuns la dezastre.

ART. 121

Contractarea și aprovizionarea cu tehnică și materiale se asigură de fiecare beneficiar contra cost. Tehnica și alte categorii de materiale necesare protecției civile se asigură și din donații, sponsorizări, împrumuturi temporare sau din alte surse legal constituite.

ART. 122

(1) Întreținerea, repararea, depozitarea și evidența mijloacelor tehnice de protecție civilă, precum și durata normată de folosință a acestora se realizează potrivit normelor tehnice elaborate de IGSU și aprobate de ministrul afacerilor interne.

(2) Montarea, întreținerea, repararea și exploatarea sistemelor de alarmare, de comunicații și informatice de protecție civilă se asigură cu sprijinul operatorilor economici de profil, pe baza contractelor sau a convențiilor legale încheiate cu aceștia.

ART. 123

(1) Materialele didactice necesare pentru protecția civilă: filme, diafilme, planșe, manuale, broșuri, pliante, reviste și altele se realizează de Ministerul Afacerilor Interne și se asigură gratuit autorităților administrației publice, instituțiilor publice și operatorilor economici.

(2) Autoritățile publice, instituțiile publice și operatorii economici au obligația de a realiza materiale de popularizare a activităților de protecție civilă, emisiuni de radio și de televiziune, precum și alte activități cu resurse proprii sau altele legal constituite, cu acordul IGSU și al serviciilor de urgență profesionale.

SECȚIUNEA a 2-a

Asigurarea financiară

ART. 124

(1) Finanțarea cheltuielilor cu protecția civilă se asigură, potrivit legii, din bugetul de stat, din bugetele locale, din bugetele instituțiilor publice autonome, ale instituțiilor publice finanțate integral sau parțial din venituri proprii și din bugetele proprii ale operatorilor economici, după caz, în limita a minim 0,15% din buget.

(2) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente activității ISU se asigură atât din bugetul de stat, cât și din bugetele locale, astfel:

a) Din bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne, se finanțează categoriile de cheltuieli reprezentând cheltuielile de personal, drepturile cu caracter social, hrana, medicamentele de uz veterinar și materialele sanitare pentru animale, materialele și prestările de servicii cu caracter funcțional, obiectele de inventar de mică valoare sau de scurtă durată, echipamentul, alte cheltuieli, transferurile consolidabile și neconsolidabile, lucrările de investiții, achizițiile de bunuri, dotările independente și alte cheltuieli de investiții, în limita a minim 0,35% din buget;

b) Anual, prin anexă la legea bugetului de stat, din unele venituri ale bugetului de stat, se alocă bugetelor proprii ale județelor sume defalcate pentru finanțarea cheltuielilor de întreținere și gospodărie, pentru reparații curente și reparații capitale, precum și pentru achiziționarea de cărți și publicații.

(3) Din fondurile publice locale, precum și din cele gestionate în afara bugetului local, autoritățile administrației publice locale pot să cofinanțeze și categoriile de cheltuieli prevăzute la alin. (2) lit. a), cu excepția cheltuielilor de personal.

(4) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital aferente IGSU, instituțiilor și unităților subordonate acestuia se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Afacerilor Interne.

(5) Resursele bugetare prevăzute la alin. (2), (3) și (4) se completează cu donații, sponsorizări și contribuții ale societăților și ale caselor de asigurare sau de reasigurare, potrivit legii.

(6) Obiectivele de investiții de interes național pentru protecția civilă se finanțează de la bugetul de stat.

ART. 125

(1) Cheltuielile pentru realizarea, dotarea și întreținerea adăposturilor de protecție se suportă de către deținător sau proprietar, după caz.

(2) Punctele de comandă și adăposturile de protecție civilă destinate autorităților publice centrale și locale, stabilite în obligația autorităților administrației publice centrale și locale pentru obligativitatea amenajării punctelor de comandă și/sau spațiile de adăpostire, după caz; sunt menținute în stare de operativitate cu mijloace materiale și financiare puse la dispoziție de către instituțiile beneficiare sau gestionare, după caz.

(3) Pentru suportarea parțială sau integrală a costurilor realizării adăposturilor de protecție civilă aferente construcției cu destinație de locuință, se vor aloca fonduri cu destinația de subvenții, ce se acordă cetățenilor o singură dată, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

ART. 126

Finanțarea ajutoarelor de urgență, a despăgubirilor, precum și a unor lucrări sau cheltuieli neprevăzute se asigură din fondul de intervenție constituit la dispoziția Guvernului pentru înlăturarea efectelor unor dezastre.

ART. 127

Pentru finanțarea unor cheltuieli curente și de capital privind protecția civilă pot fi utilizate, potrivit legii, donații, sponsorizări, venituri din prestări de servicii, contribuții ale societăților și ale caselor de asigurare sau de reasigurare, precum și alte surse legale.

ART. 128

Fundamentarea și întocmirea documentației tehnice privind investițiile aferente protecției civile se realizează pe baza normelor metodologice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

ART. 129

(1) Cheltuielile pentru dotarea cu aparatură, mijloace tehnice și materialele necesare centrelor zonale de pregătire în domeniul protecției civile se suportă de Ministerul Afacerilor Interne, în limita sumelor aprobate cu această destinație. Derularea fondurilor se face prin bugetul IGSU.

(2) Consiliile județene ale județelor în care funcționează centrele de pregătire zonală pentru pregătirea specifică protecției civile vor pune la dispoziție acestora terenul, clădirile, precum și cheltuielile de întreținere aferente acestora.

ART. 130

(1) Cheltuielile pentru participarea României la misiuni în domeniul protecției civile, în afara teritoriului național, cu forțe și mijloace stabilite pe baza planurilor și acordurilor încheiate cu alte state, respectiv cu modulele de protecție civilă, se asigură de către ministerele implicate, de la articolul bugetar constituit pentru domeniul protecției civile.

(2) Pentru misiunile care presupun termene de constituire și deplasare a personalului și resurselor de până la 48 de ore în afara teritoriului național, a echipelor specializate, module de protecție civilă, RO-USAR sau, după caz, alte structuri de intervenție, la nivelul IGSU, se asigură un fond de 50.000 euro, accesibil imediat prin instrumente de plată de tip card, ce pot fi utilizate în afara țării.

Capitolul XII

Contravenții și sancțiuni

ART. 131

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea juridică civilă, contravențională sau penală, după caz.

(2) Încălcările prezentei legi, care constituie contravenții, se sancționează cu amendă în cuantumul determinat de valoarea numărului de puncte-amendă aplicate.

(3) Un punct-amendă reprezintă valoric 10% din salariul minim brut pe economie, stabilit prin hotărâre a Guvernului.

(4) Contravențiilor prevăzute în prezenta lege li se stabilesc clase de sancțiuni cărora le corespunde un număr de puncte-amendă, în funcție de gravitatea faptelor și de pericolul social pe care acestea îl prezintă.

(5) Clasele de sancțiuni sunt următoarele:

- a) clasa I – de la 0,5 la 1 punct-amendă;
- b) clasa a II-a – de la 1 la 5 puncte-amendă;
- c) clasa a III-a - de la 5 la 10 puncte-amendă;
- d) clasa a IV-a - de la 10 la 20 puncte-amendă;
- e) clasa a V-a - de la 21 la 40 puncte-amendă.

ART. 132

Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează cu amendă, astfel:

I. cu amenda prevăzută în clasa I de sancțiuni:

- a) Neparticiparea la instruirile și exercițiile de pregătire privind protecția civilă;
- b) Nerespectarea normelor și regulilor de protecție civilă și/sau neîndeplinirea măsurilor de protecție civilă dispuse, în condițiile legii, de autoritățile competente;
- c) Neanunțarea sau neinformarea autorităților sau serviciilor de urgență despre iminența sau producerea unei situații de protecție civilă de tipul situațiilor de urgență sau dezastrelor, unui eveniment periculos, inclusiv despre descoperirea de muniție sau elemente de muniție rămase neexplodate;

II. cu amenda prevăzută în clasa a II-a de sancțiuni:

- a) Nesolicitarea avizelor, a acordurilor sau a autorizațiilor privind protecția civilă ori neîndeplinirea măsurilor și a condițiilor prevăzute în acestea;
- b) Neorganizarea și neefectuarea activităților de instruire și educare preventivă a populației și salariaților;
- c) Accesul persoanelor neautorizate pe timpul situațiilor de protecție civilă în zonele afectate, interzise accesului și care sunt delimitate și marcate corespunzător.

III. cu amenda prevăzută în clasa a III-a de sancțiuni:

- a) Neelaborarea regulamentelor, a normelor, a metodologiilor și a dispozițiilor privind protecția civilă;
- b) Folosirea în alte scopuri a mijloacelor tehnice de protecție civilă cu destinație publică;
- c) Interzicerea accesului personalului și al mijloacelor tehnice ale serviciilor de urgență în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale specifice;
- d) Neîndeplinirea funcțiilor de sprijin stabilite, pe timpul situațiilor de protecție civilă;
- e) Neoperativitatea mijloacelor specializate de alarmare;

IV. cu amenda prevăzută în clasa a IV-a de sancțiuni:

- a) Neincluderea măsurilor de protecție civilă în programele de dezvoltare economico-socială sau în proiectele de buget;
- b) Neorganizarea serviciilor de urgență și/sau neasigurarea înzestrării și a pregătirii profesionale a acestora;
- c) Neasigurarea înștiințării, avertizării, alarmării sau evacuării populației în situații de protecție civilă, precum și transmiterea neautorizată de mesaje de protecție civilă;

d) Neprevăderea, în documentele tehnico-economice ale investițiilor, a adăposturilor, a dotărilor și a măsurilor de utilitate publică privind protecția civilă sau nerealizarea la termen a acestora;

e) Nemenținerea adăposturilor de protecție civilă și a punctelor de comandă de protecție civilă în bună stare de utilizare, corespunzătoare destinației acestora;

f) Neinformarea serviciilor de urgență despre iminența sau producerea unui incident sau accident în care sunt implicate substanțe periculoase;

g) Neconstituirea rezervelor de resurse tehnico-materiale necesare protecției civile, prevăzute în planurile specifice;

V. cu amenda prevăzută în clasa a V-a de sancțiuni:

a) Neasigurarea identificării, a monitorizării și a evaluării factorilor de risc generatori de evenimente periculoase sau nestabilirea măsurilor de protecție împotriva efectelor negative ale acestora;

b) Neasigurarea înzestrării, a dotării și a echipării cu mijloace tehnice de protecție civilă, precum și nemenținerea în stare de operativitate a acestora;

c) Neîndeplinirea măsurilor de protecție CBRNe a populației;

d) Refuzul de a participa la limitarea și înlăturarea urmărilor situațiilor de protecție civilă.

ART. 133

(1) Sancțiunile contravenționale se aplică persoanelor fizice sau juridice, după caz.

(2) Contravenientul poate achita în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezenta lege, pentru fiecare categorie de contravenții.

ART. 134

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul serviciilor de urgență profesionale cu atribuții de îndrumare, control, intervenție și constatare a încălcărilor legii în domeniul protecției civile, desemnat de inspectorul general al IGSU și nominalizat de inspectorii-șefi, precum și de către persoanele anume desemnate de către conducătorii autorităților administrației publice cu atribuții în domeniu.

ART. 135

Contravențiilor prevăzute de prezenta lege le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Capitolul XIII

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 136

(1) Actele normative ce derivă din prezenta lege, prevăzute a se elabora și aproba prin hotărâri ale Guvernului, se emit în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Reglementările tehnice prevăzute a fi aprobate prin ordine ale miniștrilor se emit în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Actele normative prevăzute la alin. (1) și (2), în vigoare, se modifică și/sau completează în mod corespunzător.

ART. 137

Semnul distinctiv național pentru identificarea personalului și marcarea mijloacelor tehnice, a adăposturilor și a altor bunuri de protecție civilă, uniforma și legitimația specifice personalului

specializat cu atribuții în domeniul protecției civile se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, ținându-se seama de prevederile reglementărilor internaționale.

ART. 138

Prezenta lege intră în vigoare la 180 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 139

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea protecției civile nr. 481/2004, republicată publicată în monitorul oficial, Partea I, nr.557 din 22 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare

ART. 140

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă OUG21/2004 modificată și completată prin OUG 1/2014, respectiv OUG 89/2014

3 *Această lege a fost adoptată de Senat, în ședința din cu respectarea*
1 *prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României republicată.*

Președintele Senatului

1 *Această lege a fost adoptată în Camera Deputaților, în ședința din cu*
respectarea prevederilor art.76 alin.(2) din Constituția României republicată.

Președintele Camerei Deputaților